

Tuông Thánh Gioan và Chúa
Cú-thê / [par] les P. S. Chánh
et F. X. Truyền

Chánh, Sébastien. Auteur du texte. Tuông Thánh Gioan và Chúa Cú-thê / [par] les P. S. Chánh et F. X. Truyên. 1926.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

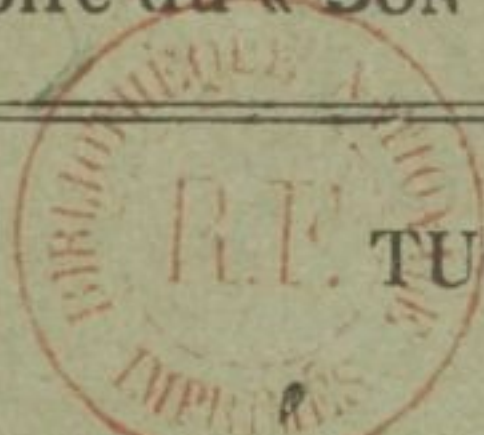
7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

INDO-CHINOIS

Tuồng của Hội diễn tuồng

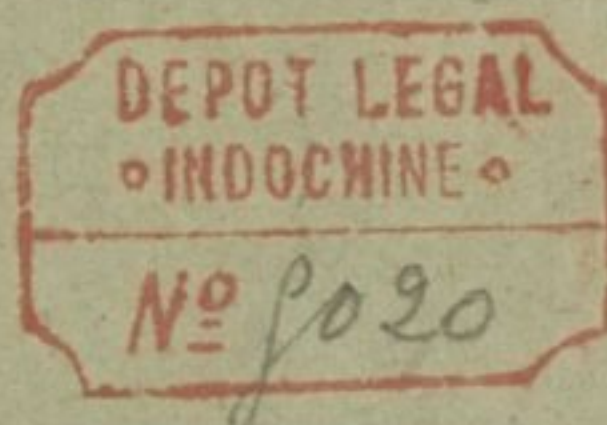
« ĐỨC-HOÀNG-HỘI »

epertoire du « BON THÉÂTRE » de Saigon.

TUỒNG

THANH GIOAN

VÀ CHÙA CỨU THẾ.

CHIA LÀM BỐN HỒI.

Có nhiều bài hát.

Của

Cha Sébastien CHÁNH đã dọn
và Cha François-Xavier TRUYỀN đã sửa lại.

IMPRIMERIE de QUINHON

Quinhon (Annam)

✻ 1926 ✻

Nom d'auteur Chánh (Lebastien)

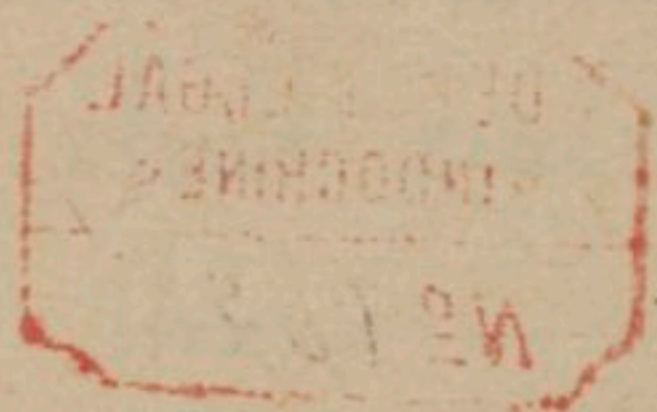
Titre de l'ouvrage Truyện thánh Gioan và
chúa Kitô (Saint Jean et le Christ)
thuyết

Thánh Gioan và Chúa Cứu Thế

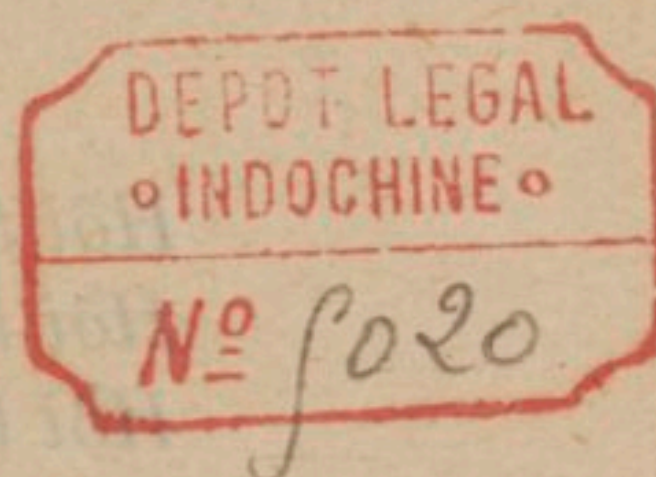
8 Ind. Ch
477

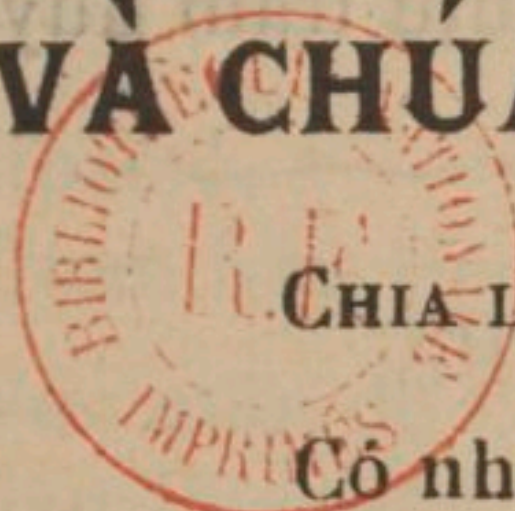

Thánh Giuse và Chúa Cứu Thế

Tuồng của Hội diễn tuồng
« ĐỨC-HOÀNG-HỘI »
Répertoire du « BON THÉÂTRE » de Saigon.

TUỒNG
THÀNH GIOAN
VÀ CHÚA CỨU THẾ.

CHIA LÀM BỐN HỒI.
Có nhiều bài hát.

Của
Cha Sébastien CHÁNH đã dọn
và Cha François-Xavier TRUYỀN đã sửa lại.

IMPRIMERIE de QUINHON
Quinhon (Annam)
✻ 1926 ✻

Tuồng.

THÁNH GIOAN VÀ CHÚA CỨU THẾ.

Chia làm bốn hồi :

Hồi thứ nhứt : Gioan còn thơ bé ;

Hồi thứ hai : Gioan đi giảng đạo ;

Hồi thứ ba : Gioan bị lao tù ;

Hồi thứ bốn : Gioan chịu trăm huyết.

Vai tuồng.

GIÊSU,

MARIA,

GIUSE,

GIOAN,

ZACHARIA,

ISAVE,

EPHRAIM, người giàu có,

Lái buôn thứ nhứt,

Lái buôn thứ hai,

Lái buôn thứ ba,

Pharisêu thứ nhứt,

Pharisêu thứ hai,

Người mục đồng,

GIAÏRÔ,

Một đờn bà nhờ phép lạ Chúa,

LÊVI, môn đệ Gioan,
Môn đệ thứ hai,
Môn đệ thứ ba,
Môn đệ thứ bốn,

HERODE ANTIPAS,
VALÊRIÔ, lính Rôma,

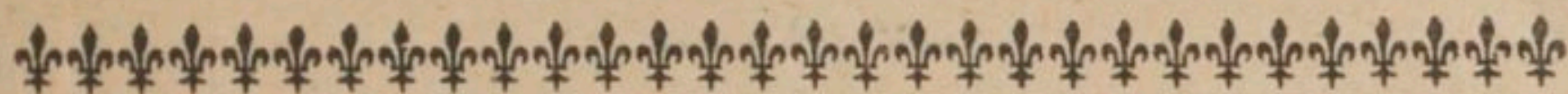
MARIÔ, {
RUSTICÔ, { lính Rôma,
DUCARIÔ, {
NURÊNÔ, {
ROSCIÔ, {

Quan hầu Herode,

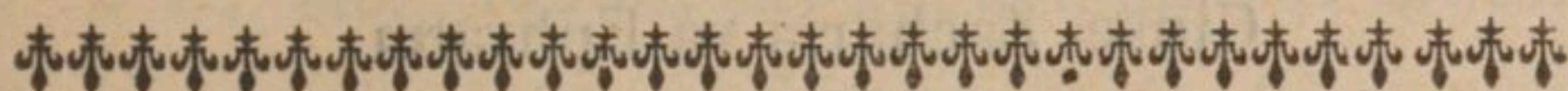
Và : môn đệ Chúa, lính vua Herode,
dân Phariseu, những người buôn bán,
và dân sự.....

Lêvi, môn đệ Gioan.
Môn đệ thứ hai,
Môn đệ thứ ba,
Môn đệ thứ bốn,
Herod Antipas,
Valerio, lính Roman,
Mario,
Rustico,
Decario, lính Roman,
Nurino,
Roscio,
Quan bản Herod,
Và: môn đệ Chúa, lính của Herod,
đàn Phariseo, những người môn đệ,
và dân sự.

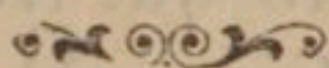

Thánh Gioan và Chúa Cứu Thế.

Hồi thứ nhứt.

(*Gioan còn thơ bé*)

Dọn lớp : Trại mộc của Giuse tại Nadarét.
— Một cái bàn thợ ở trong — Đục, chày của thợ mộc
— Một ít cái ghế trụi — Bên hữu phía trước thì để
một ghế dài. — Còn phía trong thì có cửa hai bên
tả hữu....

—O—

LỚP THỨ NHỨT.

Giuse và Zacharia.

(*Giuse đang đứng tại bàn, lấy thước đo cây
mà làm*)

—O—

Zacharia

Nè dượng, có gấp thì cứ việc mà làm, đừng
lo tôi chi.

Giuse

Không anh, chẳng gấp gì ; nội một giờ thì tôi
làm rồi. Sao sao nội chiều này cũng xong. Vậy hai
ta nói chuyện một lát, không hề gì.

Zacharia.

Mà tôi cũng tính lui, nghĩa là để chừng đi
Maria và Giêsu cùng Gioan về đây thì tôi sẽ lui.

(*Ngăn trì một chút*) Ồ, Giêsu... à mà ở dượng Giêsu,
đi vậy thật đứt ruột, tôi cũng vậy mà Gioan cũng
vậy. Song biết sao bây giờ, phải đi thì đi.

LỚP THỨ HAI.

Giuse, Zacharia và Ephraïm.

— — 0 — —

Ephraïm (*mặc đồ qui trọng, ở phía tả đi ra*)
Có chú thợ mộc Giuse đây chẳng ?

Giuse.

Chào ông, có tôi đây !

Ephraïm (*làm oai*)

Bộ chú không biết tôi sao ? Tôi là Ephraïm
chủ trưởng những người thầu thuế trong xứ
Galilêa này.

Giuse (*cúi đầu một chút mà nghiêm*)

Xin lỗi ông, ông muốn dùng tôi chuyện chi ?

Ephraïm.

Chú phải biết, tôi không phải người xóm này.
Tôi mới tới hôm qua đây. Ồi ! Mà Nadarét sao tẻ
quá vậy ? Tôi kiếm một cái nhà cho khá dựng ở
làm việc, mà kiếm không ra. Tôi mới mua một
cái nhà, mà không ra gì, phải sửa lại, phải làm lại
hết ! Lại sợ không có thợ giỏi nữa ! Nghe nói chú
cũng khá khá, vì có đi làm nhiều chỗ, nên chắc
cũng thạo ít nhiều ? Vậy chú có làm cho tôi một
cái sườn nhà dựng chẳng ?

Giuse.

Tôi cũng rần làm thử coi ! Mà tôi không phải
là kẻ rảnh nghề, làm được được vậy thôi.

Ephraïm.

Ừ, thôi, vậy thì bây giờ chú phải đi với tôi !

Giuse.

Trình ông, bây giờ không đặng, vì có thầy Zacharia bà con với tôi đến thăm, tôi bỏ khách ở nhà mà đi sao phải ?

Ephraïm.

Nè, Giuse, chú phải biết, tôi có việc gấp lắm, mà lại tánh tôi không hay chờ đợi đâu !

Zacharia.

Trình ông, nội buổi sớm mai này tôi về, không để cho thợ Giuse trễ đâu !

Ephraïm.

Ừ được. Vậy hễ thầy này lui, thì chú lại lập tức, đặng có dỡ cái nhà xuống hết, nghe ?

Giuse.

Xin ông chịu phiền một chút, có một việc tôi phải làm trước, là làm cái gọng xe cho chú Giacob, ở một bên đây.

Ephraïm (giận)

Giacob, Giacob gì nà ! Nó là thằng ăn mày ! mà chú muốn làm việc cho nó trước ; bộ chú muốn thị tôi sao mà !

Giuse (nói cứng)

Xin ông xét lại một chút. Hữu thể bất khả ỷ tạn ! Giacob này không phải là ăn mày đâu, nó là một người làm ăn chai tay, nên cần dùng cái xe

nầy lắm, lại nó mượn tôi làm trước ông, nên tôi phải làm cho nó trước là nhằm lý.

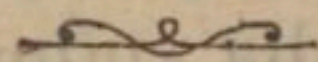
Ephraïm (*hết giận*)

À, chú thợ nè, tôi phục lý chú đó ! Nầy mấy đũa làm việc của tôi, hễ tôi biểu sao thì nghe vậy, đời nào dám trả treo, mà chú thì dám lý sự với tôi. Cung cách chú nói chuyện thiệt là người sang, coi bộ chú không phải là thường nhơn ! Mà chừng nào chú đến, nói trước đặng tôi đợi ?

Giuse

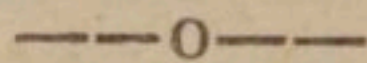
Chắc trưa nầy tôi sẽ lại.
Ephraïm (*ngó nhìn Giuse một chút và liếc coi công chuyện xung quanh*)

Coi bộ chú thợ nầy cũng khá khá mà !

LỚP THỨ BA

Giuse và Zacharia

Zacharia

Phải mà người đó biết gốc dượng là sang trọng, là con dòng cháu giống vua David, thì không dám ăn nói thể ấy đâu !

Giuse (*cười*)

Ai mà biết tới ? Mà dòng dõi mình rày ít ai biết thì cũng không sao. Chúa xưa đã chọn David

làm vua, mà David cũng là một bọn với kẻ chần
chiên. Sau con cháu người cũng nghèo cực, làm
thuê làm mướn. Vậy mà kính thờ Chúa cũng
đặng, không sao.

Zacharia.

Thật sự sang trọng thế gian không ra gì, Chúa
không thêm đâu, bởi đó Chúa mới chọn dòng
David mà sinh Đấng Cứu thế.

Giuse.

Chúc tụng ngợi khen danh Chúa! Thật Chúa rất
nhơn từ, nên mới chọn chúng tôi để làm việc Chúa!

Zacharia.

Cha chả! Hai ngày rày tôi ở với dựng dầy
thật là khoái chí vô cùng! Không biết chừng đây
rồi tôi phải nhắm mắt mà không đặng gặp dựng
nữa chẳng! Dầu vậy mấy đều dựng đã thuật lại
cho tôi, thì không khi nào tôi quên đặng: như sự
Chúa giáng sinh, sự Người trốn sang Êgyptô!!
Thật dựng đã đặng nhiều ơn lạ lắm!

Giuse.

Phải chúc, Chúa đã phù hộ chúng tôi tỏ tường.
Mà ai ai Chúa cũng phù hộ vậy. Sao mà người ta
không mở con mắt ra, một cứ đeo đuôi lo theo
việc đời, mà không thêm suy đến những ơn lành
Cha cả trên trời ban cho? Xét những sự này coi
có phải là lạ chẳng: nào nhứt nguyệt tinh thần,
nào núi non sông biển cùng tứ thì bát tiết, ấy là

những sự lạ, mà người ta lấy làm thị thường, có
mấy ai suy đến mà cảm tạ ơn Chúa !

Zacharia.

Quả vậy đó chúc ! Mấy ai suy nghĩ vậy mà
cảm tạ ơn Chúa !

Giuse.

Mà chắc trong lúc đó tưởng anh cũng chẳng
đặng ở an cho lắm hé ?

Zacharia.

Ôi, bằng an sao được, dượng tính mà coi,
vua Herode muốn sát hại Chúa Cứu thế, nên ra
chỉ giết những con trẻ từ ba tuổi sắp xuống ở tại
thành Bêlem và mấy xứ lân cận đó, dầu con lão
thì lão cũng chẳng trừ, nên dân sự cả tỉnh Giudêa
đều kinh khủng, và than khóc kêu van rún động
trời đất, lúc ấy chúng tôi lo sợ cho nhà dượng
hết sức, nhứt là sợ Chúa Cứu thế phải tay vua
dữ ấy.

Giuse.

Ấy là tại không mạnh tin cho đủ.

Zacharia.

Phần tôi và mẹ thằng Gioan thì có lòng tin
cậy Chúa lắm, vì chúng tôi biết chắc Chúa không
bỏ kẻ tin cậy Người. Mà đang lúc khốn khó như
vậy thì dượng làm sao, tôi không rõ; chớ còn
đang này bỏ nhà mà trốn cũng như thiên hạ. He-
rode dữ lắm, lão giết hết con trẻ thành Bêlem mà

chưa đã thêm, còn sai kẻ đi tìm kiếm trong dòng David và dòng Lêvi mà giết cho đặng con trẻ mới sinh. Nên chúng tôi phải đem Gioan đi trốn gần sông Giudong... Sau Herode mắc lo việc khác, không còn tâm nã nữa, thì chúng tôi rút về Aĩn-Kârim... Mà sao dượng bây giờ ở đây có bằng an không ?

Giuse.

Tôi cũng trông cậy vậy, mà bề nào miễn là theo ý Chúa thì thôi. Ý tôi thì muốn ở vắng vẻ với Giêsu và Maria, mà làm công chuyện cho có chút đỉnh mà chi độ thì đủ rồi ; mà anh xét coi tính vậy có được cùng chăng ?

Zacharia.

Không, dượng chớ nghi nan chi, đó là dượng lo việc Chúa mà thôi.

Giuse.

Dầu vậy xin anh liệu giùm coi. Chớ tôi thì muốn cho lúc này xong xuôi cho rồi. Thật bây giờ Chúa Giêsu còn thơ ấu thì chúng tôi lấy làm đại phước, vì hằng đặng Chúa ở với mình luôn, đó là lo phần ích riêng cho mình mà thôi, phải vậy không anh ? Thiếu chi linh hồn đang trông đợi sự Sáng thật đến mà soi cho nó. Vậy thật tôi không dám ngăn trở ơn lành này ; đây chắc là tôi cũng còn phải đau đón với Chúa nữa !!

Zacharia,

Chừng đó sẽ hay, chớ lúc này thật dượng có phước lắm !

Giuse.

Nầy là phước vô cùng. Nghề thợ mộc có khi cũng nhọc nhằn cực khổ, song dầu cho cực mệt cách mấy mà nhớ lại vì phải nuôi Chúa mà chịu vậy thì Chúa sẽ xuống ơn lành cho. Chúa cứ ở một bên tôi hoài. Bây giờ Người đang chín tuổi, Người cũng làm việc với tôi đang.

Zacharia.

Cha chả ! Nghĩ lại Đấng tạo thiên lập địa mà phải lao lực thì thậm quá ! !

Giuse.

Anh nè, có nhiều khúc sức nặng lắm, tôi đỡ lên một mình không nổi, mà hễ tay Người đưa vào thì sao tôi lấy làm nhẹ hổng. Lại có khi Người đưa cái cưa hoặc cái bào cho tôi mà Người mỉm cười một cái, thì lòng tôi khoan khoái biết chừng nào ! Hằng ngày tôi đang vui mừng luôn ! Khi nào tôi đẽo khúc gỗ hay là bào khúc cây, mà có Giêsu và Maria ngó coi, thì lòng tôi bắt mẩn bắt thương và vui quá chừng ! Maria thì ngồi phía góc đó mà kéo vải hoặc may vá ; còn Con người thì theo tôi làm việc, mà mắt Maria thì ngó chừng Giêsu, Giêsu cũng ngó Maria một hai khi mà cười chúm chím nữa. Chúng tôi làm việc thì làm, mà không ai nói tới ai, song cũng hiểu ý nhau. Chúng tôi kính nhau thương nhau mà làm thình luôn ! Tôi biết rằng, cũng có muôn vàn thiên thần bay qua bay lại nơi lều nầy mà hát mừng ngợi khen Chúa !

Zacharia

Phải đó chúc, vì đây có Chúa trời và thiên
đàng nữa !

Giuse

Chúa trời cũng ở cùng anh như vậy !

Zacharia

Thật Chúa ban cho ta biết bao nhiêu ơn lành.
Từ ngày tôi đã dặng thấy thiên thần Người tại
thánh đàng, thì tôi chỉ lo một sự này, là hết sức
mà dọn đàng cho Đấng Cứu thế và làm cho trọn
việc bổn phận tôi. Mà ở dượng rất yêu dấu, ôi !
Bây giờ tôi đã cao niên, sợ không dặng thấy
những việc cả thể sau này ! !

Giuse

Không sao đâu, vì anh đã hết lòng lo giúp
việc Chúa thì đủ rồi !

Zacharia

Thật vậy, Chúa định sao thì hay vậy, chớ tôi
đâu dám phản nản. Tôi dặng Gioan đó ấy là phần
thưởng của tôi. Dượng nè, ta xét trong mình và
xung quanh ta thì thấy thật ta dặng ơn Chúa vô
cùng, ấy là sự quý trong đời ! Còn Gioan thì nó
suy xét và ham cái gì không biết, mà tôi thì áy
náy lắm... Vì hề tôi dạy dỗ sự gì, thì nó ham nghe
và chăm chỉ nữa, nó lại ưa coi Sấm truyền ; nhứt
là khi tôi đọc mấy bài tiên tri thì nó đổi sắc diện
liền, dường như không còn ở thế nữa. Chẳng
khác chi nó thấy Êlia, Daniel, David, cũng như

thề nó nghe mấy tiên tri đó phán với nó vậy, nên coi bộ nó sợ và bất tỉnh ; thấy vậy tôi cũng hoảng hồn, mà nói trong lòng cũng như mấy người bà con lối xóm mà rằng : Không biết trẻ này ngày sau thề nào ?

Giuse

Nó sẽ nên tiên tri và có khi hơn tiên tri nữa chớ gì !

Zacharia

Chúa muốn sao thì mặc ý Chúa. Tay Người là tay phép tắc vô cùng, chính Người gồm trị mọi sự ta.

Giuse

Vậy Người sẽ rửa xấu cho dân Người.

LỚP THỨ TƯ

Mấy người trước, Giêsu, Maria và Gioan.

— — o — —

Maria (ở ngoài)

Nè, mấy con đi vào (Giêsu nắm tay Gioan bước vào. Maria đang vác một cái tũn, Gioan cũng bước vào theo).

Gioan.

Ớ cha, con đã thấy cái giếng nước rồi ! Nó trong ngần, tốt quá, ở trúng giữa cái sũng. Ở dưới đó mà ngó lên thì thấy thành Nadarét hết trội.

Maria

Sớm mai này nhờ mặt trời chiếu, nên thấy Nadarét ngộ quá. Thật rất đáng ngợi khen Đấng phép tắc vô cùng !

Zacharia.

Cha chả ! Cha con tôi muốn ở lại đây hết sức, mà ngặt tới giờ phải lui rồi còn gì !

Maria và Giuse.

Dượng về sao ?

Gioan (ôm Chúa Giêsu)

Tới giờ rồi sao ?

Zacharia.

Tới rồi, mà tôi xin hai ông bà hứa với tôi một điều nghe ?

Maria và Giêsu.

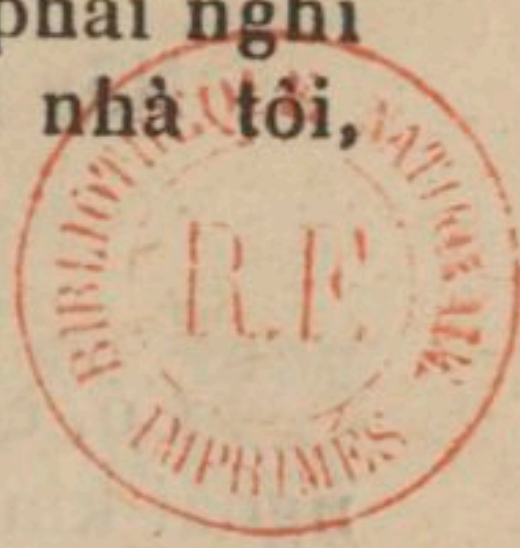
Hứa điều chi ?

Zacharia.

Bây giờ Giêsu cũng trộm rồi, chắc không bao lâu hai ông bà cũng phải đi Giêrusalem mà mừng lễ Phanxica. Đường thì xa, nên cũng phải nghỉ một ít bữa. Vậy xin hai ông bà rón ghé nhà tôi, thì tôi lấy làm hân hạnh lắm đó !

Maria.

Chúng tôi cũng vui lắm, anh à !

Giuse.

Chúng tôi sẽ ghé chớ không không đâu !

Zacharia.

Cám ơn lắm. Vậy thôi, để tôi đi kiểm con lừa
đặng chở đồ này.

Giuse.

Để tôi đi với anh (*Cả hai ra phía tả.*)

Maria.

Tôi đi lo ít món đồ cầm thực đem theo đường
(*ra phía hữu.*).

LỚP THỨ NĂM.

Giêsu và Gioan.

(*Cả hai ngồi trên ghế để ngoài bên hữu, hai
người nắm tay nhau mà nói chuyện.*) — (*Gioan
ngó chăm ngay mặt Giêsu.*).

Giêsu.

Nè, anh Gioan, chơi cái gì một chút chơi.

Gioan.

Nầy giờ em có chơi với ai không ?

Giêsu.

Có, chơi với con họ lối xóm đây. Đó, chơi
ngoài kia, có mẹ tôi coi chừng tôi.

Gioan.

Em có lòng thương người ta quá ! Chớ qua không có chơi cái gì hết. Mà bây giờ qua không còn ở với em bao lâu nữa ;qua muốn ngó muốn nhìn em cho đã, đừng nhớ em cho lâu. Qua mới gặp mặt em hai ba bữa rày, chớ qua cũng biết em đã lâu rồi.

Giêsu (*mỉn cười*).

Làm sao mà biết được ?

Gioan (*bộ hớn hở*)

Qua biết mấy gương chỉ về em hết ! Mỗi ngày cha của qua đọc mấy bài tiên tri cho qua nghe, qua ham lắm. Trong mấy bài đó qua biết nói về em ráo, qua thấy em, qua coi em là ai, và em sẽ làm những chuyện gì. (*Gioan quì gối xuống và cầm tay Chúa mà hôn đi hôn lại*). Có nhiều khúc qua thuộc lòng, như lời này : Có một cây kia bởi dòng Jessê sẽ mọc lên lại trở một bông nữa... và Thánh Thần Chúa sẽ xuống đổ trên Người ; lòng khôn ngoan, lòng thông minh, lòng biết lo liệu, lòng mạnh mẽ, lòng hay suy biết, lòng kính sợ sẽ xuống đầy đầy cho Người. Người chẳng đoán xét theo sự mắt thấy tai nghe, song sẽ xét theo sự công bình... Đó là những lời tiên tri Isaia đã phán (*Gioan vỗ trán*). Đó là sự vang hiển của em, qua mừng lắm !!

Giêsu (*nói êm ái*)

Mà anh Gioan nè, anh biết có một sự vang hiển của em mà thôi sao ? Còn có sự chi khác không ?

Gioan.

Em Giêsu ôi ! Qua không muốn nhớ đến sự khác, vì hễ nhớ thì qua bắt sợ quá ! Có lẽ David và Isaia cũng đã thấy thật vậy !

Giêsu.

Phải, thật vậy !

Gioan.

Vậy em có phải là con chiên hiền lành người ta sẽ đâm mà tế lễ chẳng ? (*Bộ đau thương*) Em có phải là con chiên người ta sẽ dắt đi làm thịt, mà chẳng hề mở miệng kêu la, như lời tiên tri chỉ đó chẳng ?

Giêsu.

Phải.

Gioan.

Đầu em đây sau sẽ chịu đội mũ gai phải chẳng ? Vai này sau sẽ vác cây hình khổ ? Tay qua hôn kính bây giờ đây, sau sẽ chịu đóng đinh phải chẳng ?

Giêsu.

Phải.

Gioan.

Vậy qua muốn chết vì em và chết trước em cho rồi, kéo mai sau phải thấy sự thương khó em.

Giêsu.

Anh muốn vậy thì đừng lảm.

Gioan.

Đội ơn em ! Cám ơn em hết lòng ! Mà sao em muốn chịu khó chịu cực dưới thể này làm chi ? Ở em Giêsu, vậy có một thể đó là công hiệu hơn mà thôi sao ?

Giêsu.

Phải, có một thể đó. (*Maria bên hữu đi vào, ngó hai trẻ mà không nói gì. Giuse và Zacharia bên tả cũng vào. Maria chỉ hai trẻ và cả ba lặng lặng mà ngó.*)

Gioan.

Hỡi ôi ! (*Ngó Chúa mà không nói gì nữa*).

Giêsu.

Ờ anh Gioan, anh có thương tôi không ?

Gioan.

Qua thương em lắm, thương hơn cha hơn mẹ, qua nữa !

Giêsu.

Còn tôi, tôi thương anh từ thuở đời đời.

Gioan.

Lạy Chúa tôi !

Giêsu.

Ờ anh ôi ! (*Chúa ôm Gioan mà hôn*).

Hồi thứ hai

Thánh Gioan giảng đạo.

Dọn cảnh : Hai bên bờ sông Giudong — Phía trong bên bờ tả sông thì có gò nong, có đá, có cây ; còn phía hữu cũng có đá có cây ; lại bên phía tả có đồn lính đóng giữa chòm cây — Cái sông làm như có nước chảy qua vậy ; phía trước chừng một thước thì làm như đất nó lúc lắc, đó là bờ hữu cái sông, mấy vai tuồng đứng bên bờ hữu này.

LỚP THỨ NHỨT.

Một ít tên lính Rôma.

Rusticô (*cao lớn ginh giàng*)

Thủ trại đây thật là không sướng ích gì hết !
Ban đêm thì lạnh, ban ngày thì nóng nực hòng
chết, tôi không thêm chút nào hết !

Nurêô

Anh mầy có cái tài lo dưỡng thầy vậy hoài
đi the (*cười*).

Rusticô

Không phải dưỡng thầy ; mà đều tôi ưa ở
tại đồn Antônia, trong thành Giêrusalem hơn !

Nurêô

Ừ, ở thành lớn đặng có chơi cho đã đời toại
chỉ chớ làm sao ?

Đucariô (nói lấy)

Phải, sướt lăm chớ, nhứt là phải canh phải gác mấy ngày lễ này lễ kia đó ! Ồi, thứ Giudêu là dân bất trị, là đồ dữ tợn, là quân ăn cướp...

Rusticô

Vậy chú mày không ưa Giudêu sao ?

Đucariô

Tôi thiệt tình có sao nói vậy, và nói sao thì làm vậy.

Nurê nô

Nè, mấy anh, ở đây vậy chớ cũng có hai đều an ủi ta lắm !

Rusticô

Hai đều gì, nói nghe coi ?

Nurê nô

Ừ, hai đều, một là có sẵn nước mà dùng luôn luôn, hai là dễ kiếm chác.

Rusticô

À phải, nhứt nghệ tinh nhứt thân vinh ; vậy nghề nào cho ròng thì cũng có lợi.

Nurê nô

Thầy đội thầy tính để bắt mấy người bộ hành và mấy lái buôn phải đóng thuế bội nhị, rồi thầy cũng sẽ chia cho mình chút đỉnh dặng bít miếng mình.

Rosciô

Vậy lương mình chẳng là khá lắm ! Chừng
mãn khoá tôi sẵn lòng từ giã ba thằng Giudêu
khốn kiếp đó mà về xứ sở làm ăn, còn sướng
hơn ở bụi ở bờ như vậy.

LỚP THỨ HAI

Mấy vai trước, thầy đội và Mariô.

—o—

Thầy đội

Lính, cầm giáo đi. Kia, có một tốp nó đứng
bên kia cà. (*Ngó phía hữu*). Mariô, Mariô, à may
cho ta lắm !

Mariô

Thưa thầy, có lạc đà, có lừa, hai ba chục
con ! Tụi đó bán đồ quý báu lắm, chắc ở đâu bên
Perxia hay là bên Thiên-trước gì đó !

Thầy đội

Mình đi rước nó chơi ! (*Thầy đội coi lại cho
kỹ*). À, nó đứng lại bên kia cà.

Mariô

Nó thấy mình nên nó hiểu công chuyện rồi.
Đó, có ba mạng lợi qua chỗ cạn kia.

Thầy đội

Vậy khỏi mất giờ. Nó muốn tới Giêrusalem
trước ngày lễ, nên nó mới lật đật vậy ; thì nó phải
trả tiền cho khá.

Mariô

Phải vậy, chớ làm sao !

LỚP THỨ BA

Mấy vai trước và mấy người buôn bán.

—o—

Ba lái buôn (*chào*)

Chào các cậu ! Xin Đấng phép tắc vô cùng
phù hộ các cậu !

Thầy đội

Chào mấy anh lái, xin các đức bụt dìu dắt
mấy anh ! Mà mấy anh tính đi xứ Giudêa phải
không ?

Lái buôn thứ nhứt

Bầm thầy, phải ; mà không biết có giặc giã,
dịch khí, hay là có chuyện chi chộn rộn ở
dưới không ?

Thầy đội

Không có đâu, hể nhà nước Rôma cai trị đâu
thì bằng an đó. Ai mà dám cự với vua Xêsarê ?

Lái buôn thứ nhứt

Khắp bầu thế giới đều vâng phục người, vì
người chí công và mạnh mẽ nữa. Đặng bằng an
vậy thật là dễ mà buôn bán cùng các nước. Đây
chúng tôi bán những là khảm gấm cùng là hàng
lụa mua bên Thiên trước,

Thầy đội

Tốt lắm, mà mấy anh muốn qua sông thì tôi thâu thuế nhẹ nhẹ cho, không sao đâu.

Lái buôn thứ nhứt

Bầm thầy, chúng tôi biết rồi. Cái chuyến chúng tôi đi sau hết đây, cứ một con lạc đà thì trả mười đồng. Tôi tưởng chuyến này cũng vậy chứ?

Thầy đội (nói lầy)

Mười đồng, chắc vậy không? Bữa nay các người đóng rẻ vậy. Không dặng đâu. Bữa nay hễ một con thì bốn chục đồng.

Ba người lái (hoảng hồn)

Bốn chục đồng, trời đất ơi!

Lái buôn thứ hai

Bầm thầy, thầy muốn cắt cổ chúng tôi sao?

Thầy đội

Tôi nói rồi, cứ vậy. Mà mấy người cũng phải cho tôi một tấm khăn nữa và ít cây hàng, vì trong trại tôi thiếu đồ xài.

Lái thứ ba (than thở)

Bầm thầy, không thể dặng đâu!

Lái thứ hai

Tội nghiệp chúng tôi quá đi thầy!

Mariô

Tội nghiệp gì, chó còn một đồng đồ đó thiếu gì!

Lái thứ nhứt

Cái đó không phải của anh em tôi !

Lái thứ ba

Ờ, xứ Giuđêa có vua là Herode, ngài sẽ liệu giùm cho mình !

Các lính (cười)

Herode mà làm vua gì, nhát hít như cheo ở rừng già !

Thầy đội

Chả, mấy anh có dọa hăm ta nữa. Lính, đuổi đồ khốn kiếp đó đi cho rảnh nà !

Lính (cười và lấy cán giáo
mà đập ba lái buôn.)

Lui ra cho mau ! Nhảy xuống sông đi, lội đi, thứ đồ ếch nhái nà.

Ba lái buôn

Thôi, thôi, xin mấy cậu đừng đánh chúng tôi (Xit ra một chút) chúng tôi là người ngay ngắn tử tế mà !

Thầy đội

Thôi, khoan đã. (Lính thôi đánh) Mà mấy người chịu đóng thuế không ?

Lái thứ nhứt

Phải đóng thì đóng, chớ biết làm sao bây giờ !

Thầy đội

Nói vậy chẳng là nghe được ? Sao hồi nãy không đóng cho rồi ? Thôi, biểu tụi kia đi qua

đi. Mariò, mày đếm coi mấy con lừa, mấy con lạc đà. (*nói với linh*) Còn bay, thì coi phụ đó, nghe không?

Mariò.

Thưa thầy để chúng tôi lo.

Rusticò (*chỉ phía tả*).

Thưa thầy, coi, có một tổp ở Giêrichô xuống đây nữa kia.

Mariò.

Đâu nà ?

Thầy đội.

Không, tụi đó không phải tụi đi bán, nó không có chỗ gì hết mà.

LỚP THỨ BỐN.

Mấy vai trước và một lên mục đồng.

—O—

Tên mục đồng (*bên tả đi vào*).

Bầm thầy có ông Gioan đây không ?

Thầy đội.

Ông Gioan nào đâu ?

Mục đồng.

Thầy không biết ông Gioan là tiên tri sao ?

Thầy đội.

Đò, một thằng điên đây nữa ! Cũng cứ lo tiên tri gì đâu mãi.

Mục đồng.

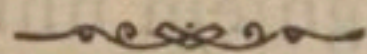
Thiệt, ông Gioan đó là tiên tri, là đấng thánh !
Mấy tuần nay tôi có thấy ông ở theo bờ sông Giu-
dong mà đi ra, ông mới đi năm sáu bữa rày. Đó
là đấng Chúa sai ! Ông dạy dỗ, ông thúc giục
thiên hạ và làm phép rửa nữa ! Mọi người đều
theo ông hết, đờn ông đờn bà con nít gì cũng theo
ráo, đủ mọi đẳng bậc, đủ mọi thứ người !

Thầy đội (nói bâm).

Đò, một chuyện tức cười không. (Nói với lái
buôn) À, mà mình phải lo việc mình cho xong
nghe không, các người đừng thấy lộn xộn rồi cắt
mất đa.

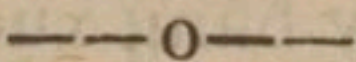
Lái buôn thứ nhứt.

Chúng tôi dám trốn ở đâu !

LỚP THỨ NĂM.

Mấy vai trước, Gioan và dân sự.

Dân hát :

Ta hãy theo thánh tiên tri cả,
Mà nghe người giảng giải khuyên răn.

Nước Giudong đổ xuống đầu ta,
Ta dọn lòng mà mừng lễ trọng.

Êlia mới ấy là thánh Gioan
Người nói rằng : đã tới ngày giờ,

Như lời Daniel phán trước ;
Là ngày Cứu thế chuộc ta.

Người bởi trời sẽ xuống thế gian,
Xin Người mau mau hãy đến.
(*Gioan đứng giữa, mọi người đứng xung quanh*).

Mỗi người nói tiếp nhau :

Ô thánh Gioan, xin ông dạy chúng tôi ! Ô tiên tri, xin ông hãy nói !... Ông là tiếng bởi trời !... Ông là tiếng của Chúa !... Xin ông hãy nói....

Gioan (*lấy tay làm dấu biểu nin*).

Hỡi con nhà Israel ! hãy rón mà nghe ! Ô các dân các nước, xin hãy nghe tôi. Rày đã đến giờ mọi người phải lo trở lại. Đây tôi nhơn danh Đức Chúa Trời mà nói cùng anh em : anh em hãy lo ăn năn đền tội, vì nước thiên đàng hòng mở ra ! Thật ứng nghiệm như lời tiên tri Isaia đã phán rằng : Tiếng kêu trên rừng rằng : Hãy dọn đường Chúa cho ngay thẳng, hãy sửa các nẻo Người đi cho bằng bằng. Mọi nơi sũng hãy bồi lên, những gò nong hãy bang xuống ; những nẻo vạy vò phải cho ngay ngắn, những nơi gập ghình phải cho bình địa, thì mọi người sẽ thấy Đấng Cứu chuộc Chúa sai. Có lời đã chép về Đấng ấy rằng : Tao sẽ sai thiên thần tao đi trước mặt mây mà dọn đường cho mây đi. Vạy Đấng ấy đã đến rồi đây.

Mariô (*nói với thầy đội*)

Coi bộ ông đó không phải là người phạm thể da, thầy à !

Thầy đội.

Mà cũng có lẽ là người hiểm nguy nữa : lời nói khéo léo làm cho nhơn dân rún động : coi, mọi người đều ngó hết ; muốn sao cũngặng ! Còn tôi.....

Một người dân.

Hỡi thánh Gioan, xin ông nói nữa ! Xin ông dạy chúng tôi cho biết phải làm đi gì ?

Gioan.

Xin anh em hãy xét mình lại coi ! Anh em có sẵn lòng mà rước Đấng Cứu thế chẳng ? Anh em có dám làm sỉ nhục cho Đấng thấu biết lòng thiên hạ chẳng ? Dân Israel có xứng đáng mà rước Vua mình chẳng ?

Một người dân.

Không xứng đâu ! Xin ông hãy rửa chúng tôi cho sạch mọi đàng tội lỗi ! Xin ông hãy làm phép rửa cho chúng tôi !

Gioan.

Anh em hãy ăn năn thống hối cho thật lòng. Anh em phải chữa những tính xấu, dầu không ai thấy biết mặc lòng, vì Đức Chúa Trời thấu biết mọi sự trong lòng ta. Anh em hãy lấy tro bỏ trên đầu và lo ăn chay đền tội, nhứt là phải đau đớn thật lòng và cầu nguyện cho hết sức. Chút nữa tôi sẽ lấy nước này mà rửa anh em. Song nước này chẳng rửa lòng anh em đặng, nó là dầu chỉ lòng Chúa sẽ thương xót những kẻ ăn năn mà thôi, ấy là nhờ Đấng đến mà ngự trị lòng anh em.

Thầy đội (đi tới)

Đồ Giudêu, đồ tiên tri, đồ làm loạn. người nói vua nào tới mà trị đó ? Ta cấm người không nên xui dân làm loạn trong xứ này. Đây không có chủ nào nữa hết, có một mình Xêsarê và đức vua thay mặt người mà thôi.

Gioan.

Trình thầy, đức vua tôi nói đó là vua ngự trị linh hồn thiên hạ mà thôi. Người phép tắc hơn hết các vua, phép tắc hơn Xêsarê nữa. Thầy chớ muốn làm nghịch cùng Người làm chi ! Người không có quan quân khí giới ; Người không đổ máu ai. Nước Người trị không phải dưới thế này.

Thầy đội.

À, vậy đặng, tôi không lo nữa.

Gioan.

Dẫu vậy thầy cũng phải lo, vì Người đến cũng bởi thương thầy nữa ; Người chuộng lòng thầy ; Người muốn cho thầy giữ luật thương mến Người đã ra ; Người muốn cho thầy dọn mình mà rước Người.

Thầy đội.

Ừa, tôi không phải là người Giudêu mà !

Gioan.

Giudêu hay không chẳng can gì. Thầy là đồng loại như ta, thì thầy cũng biết : Đấng cứu thế đến mà chuộc hết mọi người.

Thầy đội.

Lời ông nói nãy giờ làm cho tôi động lòng quá sức, xưa nay tôi chưa nghe ai giảng giải minh bạch như ông. Vậy bây giờ tôi phải làm đi gì ?

Gioan.

Trước hết thầy phải giữ cho trọn bốn phận linh tráng ! ! Hỡi những người chun quân chun lính, chớ là hiếp dân sự, chớ cáo gian ai, tiền lương bao nhiêu thì dùng bấy nhiêu, chẳng nên hối lộ !

Thầy đội (*nín một chút, đoạn nói cùng lái buôn thứ nhứt*)

Thôi, chú đóng cho tôi mỗi con chổ đồ đó là mười đồng mà thôi, mà cũng đừng cho thêm đi gì hết.

Các lính.

Hay lắm, hay lắm !

Một người Publicanô (*nói với Gioan*)

Thưa ông, còn tôi là người thầu thuế nhơn dân, thì tôi phải làm đi gì bây giờ ?

Gioan.

Hỡi anh Publicanô, hễ luật nước định bao nhiêu, thì cứ thầu bấy nhiêu, đừng làm quá thức lệ.

Publicanô.

Dạ, thưa vâng.

Một người giàu có.

Trình ông, tôi là người điền chủ, có nhà cửa ruộng nương, thì tôi phải làm đi gì ?

Gioan.

Ai có hai cái áo thì phải bỏ thí một, và kẻ có vật chi thừa thãi thì phải chia cho người không có.

Người giàu có.

Vậy tôi vâng. (Rồi nó lấy áo nó mà cho một ông già rách rưới và lấy tiền mà cho ít đứa nhỏ)

Một người nghèo.

Thưa ông, chúng tôi cơ cực quá, không có gì mà bỏ thí.

Gioan.

Thì càng hay ! Chúng người sẽ dâng vào nước Chúa trước hết. Phê người đừng thêm đi gì nữa ! Đừng phân bì ai chi ! Hãy giữ một lòng khó khăn như vậy và hãy dâng lòng mình cho Chúa.

Mấy người nghèo.

Dạ dạ, xin ông hãy làm phép rửa cho chúng tôi.

Một người Phariseu.

Còn chúng tôi là Phariseu. Chúng tôi giữ luật ông Môisen chín chắn lắm, vậy chúng tôi còn phải làm đi gì nữa chẳng ?

Gioan (bước tới nói mà giận).

A, bay là Phariseu sao ? Bay là đồ rắn lục, mà bay muốn cho khỏi cơn Chúa giận sao ? Bay

phải lo ăn năn đền tội cho cân xứng, bay chớ nói rằng : Cha chúng tôi là Abaraham. Phần min, min nói cho bay biết : Đức Chúa Trời có phép làm cho những hòn đá nầy trở nên con cái Abaraham. Cái riu đã đặt nơi rễ cây rồi ; vậy hễ cây nào không sinh trái tốt, thì phải chặt mà bỏ vào lửa. Ngày giờ đã đến rồi. Ai nấy phải lo làm việc bổn phận mình cho chín đĩnh. Mỗi người phải lo dọn cho sạch nơi ruộng mình, phải lo cày bừa tử tế, phải lo dọn đất sẵn sàng mà rước lấy hột giống tốt.

Một tên Phariseu khác

Chả, ông nói oai dữ hử, ông lại dạy thiên hạ cách nầy cách kia, rồi lại quở rầy người ta nữa, ông không kể ai hết, vậy ông là ai ? Kể nào Chúa sai thì mới có phép mà dẫn giải dân Đức Chúa Trời, còn ông là ai, ta không biết ! Ta không thấy ông vào trường mà học với các ký lục cùng các tể tướng, thế thì sao dám tự quyền mà cắt nghĩa mấy lời tiên tri. Vậy ông là ai ?

Một người dân

Người là tiên tri chớ ai, mà các ông cứ cơ cầu.

Nhiều người dân

Phải, ông Gioan nầy thật là tiên tri.

Một người dân

Có khi người cũng là Đấng Cứu thế chẳng ?

Nhiều người khác

Phải, có khi là Đấng Cứu thế Đức Chúa Trời hứa cho tổ tông ta xưa nay chắc.

Pharisêu

Đó, ông nghe chưa ? Ông nói làm sao ? Ông có phải là Đấng Cứu thế không ?

Gioan (nói mạnh mẽ)

Không phải đâu.

Pharisêu

Vậy ông là ai ? Có phải là Êlia chẳng ?

Gioan

Không đâu !

Pharisêu

Thế thì ông là ai nói phứt đi, đừng ta về mà trình lại cùng những kẻ đã sai ta ? Ông nói về ông làm sao ?

Gioan

Tôi đã nói rồi : Tôi là tiếng kêu trên rừng rằng : Hãy dọn đường Chúa cho ngay thẳng ; ấy là lời tiên tri Isaia đã phán.

Pharisêu

Nếu ông không phải là Đấng Cứu thế, cũng không phải là Êlia, sao ông dám làm phép rửa ?

Gioan

Tôi lấy nước mà rửa, hầu dọn lòng phở ông ăn năn đến tội. Song có Đấng khác đến sau tôi, Người phép tặc hơn tôi, tôi chẳng đáng mang giày của Người, cũng chẳng đáng cúi xuống mà mở dây giày Người đi. Người sẽ rửa phở ông bởi phép Đức Chúa Thánh Thần và bởi lửa yêu mến,

Tay Người đang cầm cái sàng mà sàng lúa nơi sân Người cho sạch ; Người sẽ lựa giống tốt mà trử vào kho, còn những rơm rạ thì Người bỏ vào lửa chẳng hay tắt mà đốt đi. (*Gioan nghiêng mình một chút, chăm ngó mà chỉ phía hữu*). Kìa, anh em hãy coi ! (*Mọi người ngó theo. Người nín một chút, đoạn nói cách oai thê.*) **NÀY LÀ CHIÊN CON CHÚA TRỜI**, là Đấng chuộc tội muôn dân ! !

LỚP THỨ SÁU.

Mấy vai trước và Giêsu.

—O—

Giêsu (*phía hữu bước vào, mọi người sắp hàng tử tế và lấy làm lạ*).

Hỡi Gioan, sẵn nước đây ; ta đến mà xin người cũng làm phép rửa cho ta.

Gioan (*bái một gối và hôn áo Chúa*)

Lạy Chúa, có lẽ đâu vậy ! Chính Chúa rửa cho tôi mới phải, có đâu Chúa lại đến cùng tôi mà xin tôi rửa ?

Giêsu

Bây giờ người cứ việc mà làm thì là nhắm lý.

Gioan

Vậy thì thôi, tôi phải làm như lời Chúa dạy !
(*Mọi người sắp theo thứ tự ở phía trong. Còn Chúa*

bước qua mấy hòn đá dựa bờ sông, đoạn bước xuống nước. Chúa chấp hai tay trên ngực như hình thánh Giá và cúi đầu xuống. Gioan lấy hai tay bụm nước vài ba lần rồi đổ trên đầu Chúa.

Mọi người hát :

Allêluia !

Tại đây thấy đều rất lạ !

Ấy là ơn cả Chúa ban !

Hỡi Gioan hãy rửa ta với !

Cảm ơn Chúa Trời !

Allêluia !

Một người dân :

Ý, bò câu đầu xuống đó kia cả !

Mọi người nói:

Sao lạ vậy ? (Có một bò câu bay trên đầu Chúa)

Tiếng bởi trời.

Ồ phò ông, hãy lắng tai mà nghe ! (Mọi người sợ hãi, quì gối, than thở và cúi đầu xuống. Có một mình Gioan và Giêsu ngó lên trời, cách sửng sốt).

NÀY LÀ CON TAO RẤT YÊU DẤU VÀ ĐẸP LÒNG TAO LẮM :

— HẠ MÀN. —

Hồi thứ ba

(*Thánh Gioan bị bắt và bị lao tù.*)

Dọn cảnh : Tại mé biển, gần thành Tibêriadê.

~~~~~
LỚP THỨ NHỨT.

Bốn môn đệ thánh Gioan và hai người Pharisêu.

—o—

Pharisêu thứ nhất.

Xin ai nấy hãy biết rằng, chúng ta không phải là lo ích kỷ, cũng không phải là có bụng phân bì ghen ghét chi. Có kẻ nói Pharisêu thì như vậy, song Pharisêu này không có bụng xấu ấy đâu. Xin các anh hiểu giùm.

Lêvi.

Chúng tôi cũng hiểu như các anh.

Pharisêu thứ nhất.

Tự nhiên chúng tôi không có nghịch thù với ai hết thấy. Song Gioan ở xản với chúng tôi nhiều phen lắm. Cách người thì hay giục giã thiên hạ lo ăn năn đền tội và làm bộ khiêm nhượng, chúng tôi biết chúng tôi là kẻ có tội. Còn Giêsu, hễ mỗi lần gặp chúng tôi thì cũng khinh khi nữa, cách ngài ở với chúng tôi thì kiêu hãnh lắm, mà chúng tôi không chấp mấy điều ấy chi. Ngặt chúng tôi là kẻ giữ gìn lề luật ông Môisen, nên không lẽ để cho ai xông phạm luật ấy. Còn các người cũng theo lề luật ông Môisen phải chăng ?

Lêvi.

Chúng tôi giữ kỷ lắm chứ !

Môn đệ thứ hai.

Ông Gioan thì hằng nhắc đi nhắc lại lề luật ấy cho chúng tôi luôn.

Pharisêu thứ hai.

Chúng tôi biết chắc ông Môisen là tiên tri của Chúa cùng là kẻ Chúa chỉ dẫn cho mà ra lề luật. Vậy hễ ai mà làm nghịch cùng luật Môisen thì nó cũng nghịch cùng Đức Chúa Trời.

Các môn đệ.

Thật rõ ràng như vậy.

Pharisêu thứ nhứt.

Hiện nay có hai người giảng dạy cho dân là Gioan và Giêsu. Ta rán sức mà xét cho tường tận lời phô ông ấy dạy và cũng xét coi có hại cho nhơn dân chẳng, vì dân thì dốt nát và dễ dụ dỗ lắm. Vậy ta xét mọi việc cho ngay thì ta thấy làm sao ? Dân thì ham chuộng Giêsu lắm, vì thấy những điều quái dị ngài làm, rồi nói rằng phép lạ ; song phần ta thì đoán là chuyện phù pháp và ngài làm vậy có ý cho thiên hạ khen mình mà thôi. Biết mấy lần dân ra hoảng hốt mà muốn tôn ngài lên làm vua.

Môn đệ thứ hai.

Mà lần nào người cũng tránh hết và từ chối luôn.

Pharisêu thứ hai.

Đó là bởi ngài quỉ quyết, nên chờ lúc cho tiện rồi sẽ hay.

Pharisêu thứ nhứt.

Lại nữa Giêsu thì dạy những điều mới lạ, nên thật đáng nghi, là ngài phạm ngày thứ bảy ; ngài cười chê hàng tấn sĩ và thầy ký lục ! Ngài thông công với quân Publicanô và những kẻ tội lỗi chán chường ; ngài khinh dễ cổ lệ tổ tông, ngài chê bai luật rửa rẫy và luật ăn chay ; ngài cứ nói về luật mới đó luôn luôn, mà bỏ luật cũ ông Môisen. Ấy là một người giục dân làm nguy rất nguy ! Còn Gioan thì khác, Gioan thì cứ giảng lời trong sách thánh ta luôn ; người ăn chay hãm mình ; không lo kiếm danh vọng cho mình, không đua nịnh ai, không làm điều chi mị mông mà gạt gẫm dân ngu. Gioan thật giữ trọn lời truyền theo cách thức tiên tri Giudêu ; còn Giêsu thì mưu trá lắm. Ta thấy Gioan thì ta đem lòng cung kính, còn thấy Giêsu thì bất sinh nghi, Vậy phần các người không có tưởng như ta sao ?

Lêvi.

Mấy đều anh nói thì cũng có đều thật... Tôi cũng nghĩ như vậy.

Môn đệ thứ ba.

Tôi cũng vậy.

Pharisêu thứ nhứt.

Thật các anh còn thông minh hơn môn đệ Giêsu ; chúng nó là kẻ tội lỗi, dốt nát, quê mùa, không

biết hiện phân phải chẳng. Các anh còn hơn đức hơn, thấy các anh ăn ở thì rõ liền : mấy khi mà thấy các anh đi ăn tiệc ăn yến như môn đệ Giêsu : khi có ai mở lời lạng khen thì các anh cũng không làm bộ kiêu hãnh ; các anh cũng không lo gì mà chọn chỗ trên chỗ trước trong nhà nước mới này ! Các anh lo một điều là dọn mình mà rước Đấng Cứu chuộc mà thôi. Phần chúng tôi cũng vậy.

Môn đệ thứ ba.

Anh nói nghe phải quá !

Pharisêu thứ nhứt,

Vậy các anh cũng nghịch cùng Giêsu phải chẳng ?

Lêvi.

Bây giờ chúng tôi cũng chưa tính bề nào, nghịch hay không cũng chưa rõ.

Pharisêu thứ hai.

Chúng tôi nói cho mà biết : người ấy dối trá lắm. Chúng tôi theo người cũng lâu rồi, nên đã rõ chắc. Xin các anh xét coi thì sẽ thấy.

Lêvi.

Vậy để chúng tôi hỏi ông Gioan lại coi phải tưởng làm sao.

Pharisêu thứ nhứt.

Gioan khiêm nhượng lắm, chắc người không dám tưởng nghịch cùng Giêsu đâu. Phần các người phải nói gắt với Gioan lần lần và tỏ cho người biết sự Giêsu ham hố muốn lấn lướt người. Gioan

thì chỉ lo dọn đàng cho Đấng Cứu thế mà thôi, vậy các anh phải nói cho người biết, Giêsu giả đò mà xưng mình là Đấng Cứu chuộc nên hiềm nghèo lắm; vậy cho Gioan biết việc bòn phận mình mà lo dè giữ cho khỏi liên can cùng Giêsu mới được.

Lêvi.

Phải,

Pharisêu thứ nhứt.

Ta sẽ rán mà xét nữa cho cẩn thận, mà thật ta tình ngay dạ thẳng ! — Ta sẵn lòng nhìn Đấng Cứu chuộc Chúa sai, ta sẵn lòng tế lễ mọi sự mà theo người. Ta không lo tìm đều chi hết, chỉ lo kiếm sự lành cho dân Giudêu mà thôi. Ở bạn hữu chí thiết, ta hãy tán tạ ngợi khen danh Chúa !

Các môn đệ Gioan.

Chúng tôi cứ theo luật người mà thôi.

(Hai người Pharisêu xit ra phía tả)

LỚP THỨ HAI.

Các môn đệ Gioan.

—o—

Môn đệ thứ hai.

Nè, tôi không tin cậy dân đó chút nào hết !

Lêvi.

Sao vậy ?

Môn đệ thứ hai.

Vì bộ tịch nó quỷ quái lắm, lời nó nói ngọt ngào đáng nghi lắm.

Lêvi.

Vậy chớ nó không nói thiệt sao ?

Môn đệ thứ hai.

Không đâu, nó tặng khen thầy mình đang gặt mình cho dễ. Ta chớ lầm nó, Phariseu nó ghét thầy ta lắm, nó cũng ghét Giêsu vậy; nó thì chúng ta lắm. Nó lo cho sang trọng, lo cho giàu có mà thôi; thiên hạ sợ nó thấy thấy, mà phải kính nó nữa. Ông Gioan nói thẳng với nó, nên nó căm giận. Vậy có lẽ nào nó theo mình mà xúi mình làm nghịch với Giêsu đâu ! Ta đừng thêm tin nó !

Lêvi.

Dầu vậy trong mấy đều nó trách Giêsu thì cũng có đều thật,

Môn đệ thứ hai.

Ta chớ vội tin !

Môn đệ thứ ba.

Nhứt là ta chớ vô tình mà đi chỉ bảo cho thầy ta ! Ta là môn đệ mà ta muốn chỉ vẽ cho ngài sao ! Mấy thằng Phariseu đó làm bộ khôn, anh biết không, Êphraïm ?

Môn đệ thứ bốn.

Nghe nó nói tôi cũng muốn xiêu một chút !!!
Mà các người coi kia, ông Giêsu đó ! (nó chỉ bên hữu) .

Lêvi (ngó theo với mấy người kia)

À phải, Người đi dọc theo bãi biển (hình

buồn). Cõi thiên hạ theo Người biết bao nhiêu !
Đó, dân hay theo bậy quá !

Môn đệ thứ hai.

Theo bậy sao ?

Lêvi.

Ừ, tội nghiệp thầy ta, rày không ai theo nữa !
Thầy ta dạy nhặt nhiệm quá ! Còn Giêsu thì nói
êm thắm, người giảng về sự yêu thương hiếu đức,
người hay nựng nịu con trẻ, nên mẹ nào cũng
mến người hết, ai cũng theo người ! Cõi dân kính
trọng người là thế nào, kẻ thì hôn kính áo người,
kẻ lại thấy người qua thì bái gối ! Họ đem những
kẻ tật nguyên bệnh hoạn đến xin người rờ tới,
rồi gọi rằng đã tật. Vậy không phải Phariseu nói
trúng sao ?

Môn đệ thứ hai.

Hỡi anh Lêvi, anh nói gì vậy ?

Môn đệ thứ ba

Vậy hỡi người chịu phép rửa bộ anh không
thấy hay sao ?

Lêvi

Ồi, tôi nghe anh thuật đi thuật lại biết mấy
lần !

Môn đệ thứ hai

Mà lòng anh làm sao ?

Lêvi

Tôi thương mến thầy tôi lắm !

Môn đệ thứ ba

Nè, người nghe được thì người quả anh chết !

Lêvi

Đề rồi tôi cũng trình lại mấy điều đó cho người dạy dỗ tôi. (Có tiếng chào rào ở ngoài).
Giêsu tới đó, ta hãy coi chừng người.

LỚP THỨ BA.

Mấy vai trước và Giêsu.

—o—

Dân sự và vào và hát:

Allêluia

Ta hãy hát mừng lễ trọng ;

Tán tạ không khen danh Chúa,

Này là tiên tri của người.

Ngợi khen Giêsu rất hơn rất lành !

Chúc tụng Chúa Trời ban ơn rất cả !

(Hát vừa rồi thì Chúa đi vào tới giữa, môn đệ và mấy người dân cũng vào theo.)

Lêvi (bước tới)

Thưa Thầy, thầy làm ơn cho hết mọi người :
thầy chữa phần xác, thầy cứu phần hồn, và trừ
quỉ thần u ám ! Chúng tôi có một sự nghi ngại
xin thầy hãy khử giùm.

Giêsu.

Người hãy nói cho ta nghe.

Lêvi.

Không biết làm sao mà mấy người Pharisêu và chúng tôi là môn đệ ông Gioan thì ăn chay thường lắm, còn môn đệ của thầy không thấy ăn chay ?

Giêsu.

Khi người bạn còn ở cùng kẻ tình nghĩa mình, thì kẻ ấy có buồn bực chẳng ? Người xét thử coi. Song đến khi bạn nó lìa rồi, thì nó mới ăn chay, mới thấy cực, mới chịu chết.

LỚP THỨ TƯ.

Mấy vai trước và Giaïrô.

—o—

Giaïrô (*bên tả bước vào, quì một gối và chấp tay*)

Lạy Chúa, lạy Chúa ! Gia tài tôi có một con gái, mới nên mười hai tuổi, nay nó hòng lìa thế. Tôi hết thế trông cậy, vì nó đã hấp hối rồi ! Xin thầy hãy đến mà đặt tay trên mình nó thì nó sẽ sống lại chẳng sai !

Giêsu (*đỡ Giaïrô dậy*)

Ờ bạn hữu ! (*Chúa dạy lại*). Ai dụng nhằm ta đó ? (*Mọi người xil ra và lấy làm lạ*).

Phêrô

Thưa thầy, dân nó lẩn nhau mà thầy hỏi ai dụng ?

Giêsu.

Có người đụng nhằm ta, vì ta biết có một sức
bồi ta mà ban ra.

Một người nữ (đến gần và quì gối)

Lạy thầy, tôi đụng trúng thầy, xin thầy tha
thứ sự táo bạo cho tôi ! Đã mười hai năm nay
tôi đau đớn luôn luôn, không thầy nào chữa
được. Vậy tôi thấy thầy nhờn từ và chữa đã biết
bao nhiêu kẻ khổn khó, nên tôi mới đến gần
thầy, mà nói trong bụng rằng : May mà tôi đụng
đá đến gấu áo thầy thì tôi sẽ đã tật. (Mừng lắm)
Vậy tôi mới cả gan mà sờ áo thầy và thật tôi đã
lành rồi ! Xin thầy tha thứ !

Giêsu (nói cách dịu dàng)

Ờ con, đức tin con đã cứu con. Con hãy đi
bằng an !

Người nữ.

Đội ơn thầy hết lòng (Đi ra lộn trong đoàn lũ)

Tiếng người ta nói theo đờn bà ấy.

Người nhờn từ là thể nào ! ... Bà dặng lành
rồi, bà dặng đã rồi !!! Thật Giêsu là Đấng tiên
tri cả !

Một bạn hữu Giaïrô (vào)

Hỡi anh, con gái anh chết rồi !

Giaïrô.

Trời ôi !

Bạn hữu

Thôi, xin anh đừng làm cực cho thầy nữa chi!

Giaïrô.

Chúa ôi! (*Người trở mặt ngó Giêsu mà xin*)

Giêsu.

Người chớ sợ! Người hãy tin thì con người sẽ sống lại!

Giaïrô (*mắng một chút*).

Lạy Chúa, tôi tin, xin Chúa hãy đến cho chóng!

Giêsu.

Thôi, ta hãy đi! (*Chúa ra, mọi người theo, còn môn đệ Gioan ở lại*).

LỚP THỨ NĂM.

Môn đệ Gioan.

—o—

Lêvi (*ngó theo Chúa*).

Ông đó nói tin cái gì? Dầu người có cho kẻ chết sống lại rồi, mà biết người có chữa con nhỏ đó đặng chăng? Không lẽ đặng đâu.

Môn đệ thứ hai.

Thiên hạ theo người một ngày một đông!

Lêvi.

Mà anh cũng muốn bỏ Gioan nữa sao ? Anh muốn nghe lời dụ dỗ của Giêsu nữa sao ?

Môn đệ thứ hai.

Mà nếu Giêsu là Đấng Cứu chuộc thì sao ?

Môn đệ thứ ba.

Tôi cũng muốn biết coi thế nào !

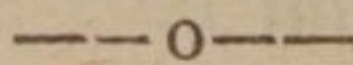
Lêvi.

Ồi, mà tôi dầu cách nào cũng không đòi ý như các anh đâu !

LỚP THỨ SÁU

Gioan và môn đệ

Gioan (bên hữu đi vào)

Sao coi bộ môn đệ lo lắng quá vậy ? Môn đệ có chuyện chi chẳng ?

Lêvi

Dạ, thưa thầy, thầy đi có một mình sao, mà...
(chỉ phía tả) thầy có thấy chẳng ?

Gioan

Việc gì ?

Lêvi

Trình thầy, người mà ở với thầy bên bờ sông Giudong đó, thầy cũng đã làm chứng về người

đó, sao mà người cũng rửa tội nữa ? (*bộ buồn*).
Thiên hạ rùn rùn theo người hết thấy.

Gioan (*nói mạnh mẽ*)

Ồ các bạn hữu ! Ta thấy vậy phải mừng chớ !
Trên trời không ban ơn xuống thì chẳng ai đặt
thẻ ấy. Các môn đệ đã rõ sự thầy nói rồi : là thầy
chẳng phải là Kirixitô. Chúa sai thầy đi trước
người mà thôi. Cho đặt nên người bạn thì phải
có người khác làm bạn cùng mới đặt. Mà khi
bạn hữu của người bạn đang đứng gần mà nghe
người nói thì hưng tâm khoái dạ biết chừng nào,
vì đang nghe tiếng bạn mình. Vậy lòng ao ước
thầy đã phỉ rồi, lòng vui mừng thầy đã đầy rồi.
Hỡi môn đệ là bạn hữu thầy, hãy nghe. (*nói
mạnh mẽ*) Người phải tấn tới, mà thầy phải tháo
lui. Kẻ bởi trên mà xuống thì ở cao hơn hết mọi
người. Kẻ Chúa đã sai thì dạy dỗ những lời Chúa
mà thôi ; Đức Chúa Cha yêu mến Đức Chúa Con
nên đã ban mọi sự trong tay người. Kẻ nào tin
Đức Chúa Con thì sẽ được sống đời đời, còn kẻ
nào chẳng tin thì chẳng được sống, mà lại phải
còn Đức Chúa Trời thanh nộ mà chớ !

Môn đệ thứ hai (*nói mạnh mẽ*)

Trình thầy, vậy Giêsu là Đấng Cứu chuộc
sao ?

Gioan

Thầy chưa nói đều ấy rồi sao ?

Môn đệ thứ ba

Vậy người bởi trời mà xuống phải chăng ?

Gioan

Phải.

Môn đệ thứ hai

Thế thì người là Con Đức Chúa Trời sao ?

Gioan

Phải đó chúc.

Các môn đệ (lấy làm lạ và sợ)

Trời ôi !

Môn đệ thứ hai

Vậy thưa thầy, bây giờ xin thầy dạy chúng tôi thế nào.

Gioan

Ở các môn đệ, thầy hiểu rồi, phò người muốn theo người phải chăng ? Phò người muốn bỏ thầy sao ?

Môn đệ thứ hai và thứ ba

Thưa thầy, phải.

Gioan (mừng)

Vậy thì đi đi, đi cho mau, chớ sợ thầy buồn, thầy mừng lắm chớ ! Môn đệ phải biết : việc thầy là lo đem người ta đến cùng Chúa Giêsu. Môn đệ đã sẵn lòng, môn đệ lại sốt sắng, thì hãy theo Chúa Giêsu cho kịp, ở các môn đệ yêu dấu, hãy nghe lời ta.

Môn đệ thứ hai và thứ ba

Lạy thầy, xin thầy làm phép lành cho chúng con !

Gioan.

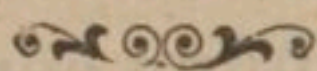
Xin Chúa chúc lành cho chúng con ! Chúng con hãy mến người cho hết sức, hãy lo giúp người cho hết lòng !

Môn đệ thứ hai và thứ ba (*hôn tay Gioan*)

Chúng con mến thương thầy luôn luôn !

Gioan.

Thầy phú chúng con cho Chúa Giêsu ! (*Hai môn đệ đi ra phía tả*).

LỚP THỨ BẢY.

Gioan, Lêvi và môn đệ thứ bốn.

—O—

Gioan (*ngó theo hai người kia*).

Xưa rày biết bao nhiêu người đã lìa thầy mà theo Chúa, những kẻ ấy là người tử tế, bắt đầu từ Anrê và Gioan tông đồ. Mỗi lần vậy thì thầy cũng đau lòng xót dạ, song vì Giêsu thì sự tế lễ này rất nên êm thấm ! (*nói cùng hai môn đệ*). Còn phần chúng con thì làm sao ?

Lêvi.

Thưa thầy, tôi quyết lòng không hề bỏ thầy ! Tôi nhìn một mình thầy mà thôi ! Chính thầy đã cứu tôi cho khỏi lằm lặc sa mê ; tôi quyết lòng sanh tử cùng thầy mà thôi.

Môn đệ thứ bốn.

Tôi cũng vậy !

Gioan.

Chúng con hãy theo Chúa và Kirixitô người !
Mà nếu chúng con muốn ở lại cùng thầy ít lâu
nữa thì tốt lắm. Ta hãy đồng tâm mà giúp Giêsu,
giúp gần không đặng thì giúp xa. Còn thiếu chi
lòng người mà ta phải lo dọn cho Chúa, còn thiếu
chi kẻ ta phải lo dẫn đến cùng Chúa. Chúng con
rán giúp thầy trong sự này, này là việc trọng, này
là việc cần ; rồi sau chúng con cũng hãy lìa thầy
mà theo Chúa Giêsu nữa.

Lêvi.

Không khi nào chúng con nỡ lìa thầy !

Gioan.

Chúng con phải lìa thầy, ấy là phước trọng
cho chúng con. (*có tiếng om sòm phía hữu*)...
Người cũng còn dám ra mặt cho thiên hạ, còn
phô trương cho dân chúng khinh khi ! Nó tưởng
không ai dám làm sỉ nhục nó sao ? Nào già trẻ bé
lớn, dầu hàng đặc đức, dầu Pharisêu gì, hễ có
tội thì thầy cũng quở răn... còn vua này đẩy các
thứ tội, mà thầy lại há chẳng dám sao ?

Lêvi.

Xin thầy hãy đề phòng ! Người ấy là vua lại
dữ tợn nữa !

Gioan.

Mà ai có phép gì ngăn cấm lời Đức Chúa Trời
được ?

LỚP THỨ TÁM.

Mấy vai trước, Herode Antipas, các quan và lính. (Có lính đi giàn dầu và, kéo vào).

—o—

Một ông quan.

Ai nấy sắp hàng tử tế, tránh đường cho Hoàng đế ngự !

Gioan (ở giữa rạp)

Xin phép quan cho tôi tâu một việc.

Quan cai.

Hoàng đế Herode không ngự châu bán lộ dầu mà xin.

Gioan.

Dầu vậy ngài cũng sẽ nghe tôi bẩm tấu. (Herode tới, có các quan và dân sự. Gioan đứng ngay trước mặt vua.)

Herode.

Người nào đây ?

Quan cai.

Tâu đức vua, nầy là một người táo bạo, muốn xin tâu gởi cùng vua. (Muốn kéo Gioan) ông nầy đi ra !

Herode.

Nhà ngươi hãy để cho nó lại gần... Người là ai ?

Gioan (*ngghiêm*).

Tôi là Gioan.

Herode (*hăm hở*).

Gioan Baotixita đó phải không? Ông là người đã giảng mà kéo hơn dân theo phải không. (*Gioan ngó chăm vua mà không nói gì hết*). Thiên hạ đã đồn thâu tai ta về tiên tri danh tiếng này, mà bây giờ trẫm thấy tận mặt thì chẳng sai, bộ nhà người ở trong rừng mới ra sao? (*Vua và các quan cười*) vì coi cách ăn mặc đây thì biết! Lúc này có hai người thiên hạ đồn van và trẫm cũng muốn thấy nữa: là Giêsu và Gioan. Trẫm biết Giêsu đang ở trong thành này, và nhà người cũng vậy. Trẫm mừng lắm! Mà nhà người muốn tau cùng trẫm chuyện chi? (*cười*) Hay là nhà người muốn làm phép rửa cho trẫm nữa?

Gioan.

Kẻ nào thật lòng ăn năn và muốn tìm sự sáng thì tôi mới làm phép rửa cho mà thôi!

Herode (*nói lấy*).

Cám ơn nhà người! nhà người làm cho ta đẹp lòng lắm! Vậy nhà người muốn xin đi gì? (*Dân kéo lại vây xung quanh*).

Gioan (*nói lớn*)

Khốn cho kẻ chức quờn sang cả mà làm gương xấu cho chúng dân!

Herode (*mất cỡ*).

Uã, sao nhà người dám cả gan thề ấy?

Gioan.

Tâu đức ông, tôi nói cho đức ông biết, đức ông không phép lấy vợ em mình. (¹)

Herode.

Đồ khốn nạn !

Gioan.

Không đâu, Chúa dùng miệng tôi mà nhắc lại cho vua nhớ. Hỡi đức vua, chẳng nên làm điều ấy. (*Herode xit ra, dân dẹp chỗ*).

Herode (*giận dữ*).

Bay bắt nó lại... Bắt đi ! (*Linh bắt Gioan cách dữ tợn và đuổi môn đệ người*). Lấy xiềng trói nó, rồi đem bỏ trong ngục tối tại đồn Machêrô ! (*Linh trói Gioan và dẫn đi*). Hỡi Gioan là tiên tri khốn nạn, đề rồi người coi ta ! (*Hâm dọa dân sự*) Mà nếu ai dám cả gan nói tiếng gì chết đa !...

— HẠ MÀN. —

---

(1) Herode Antipas và Philipphê là hai anh em, một cha khác mẹ. Còn Hêrôdiadê là vợ của Philipppê.

Hồi thứ bốn.

(*Gioan chịu tử hình*).

Dọn cảnh : Một ngục tối tại đồn Machêrô. Phía sau hết có một cái cửa, ở bên tả có một tên lính cầm giáo mà giữ cửa, nó đi qua đi lại mà canh. Để một cái ghế phía tả cho vua ngồi. Bên hữu thì ông thánh Gioan ngồi trên một khúc cây. Tay chơn người bị xiềng, mà xiềng ấy cột vào một cái khoen dính trong vách.

LỚP THỨ NHỨT.

Gioan và Thầy đội.

Thầy đội (*dừng*).

Ông Gioan ôi, tôi thấy một người như ông mà lâm cảnh khổ nầy thì tôi thương hại giùm cho ông lắm !

Gioan.

Sao mà rằng : khổ cảnh ?

Thầy đội.

Vì thấy ông mắc vòng lao lý, chịu mang xiềng mang trói, như một tên phạm án sát nhơn ; vậy xin ông để tôi nói ngay cho ông nghe,

Gioan.

Thì nói đi, tôi còn dư giờ mà nghe thầy.

Thầy đội.

Tôi thấy cách ông ăn ở thì tôi lấy làm lạ lắm !

Gioan.

Thầy tưởng tôi mất trí hay là điên cuồng hay sao ?

Thầy đội.

Không, ông thiếu độ lượng lắm !

Gioan (nói lấy).

Thiếu phép lịch sự cùng thầy phải chăng ?

Thầy đội.

Không phải vậy ! Để tôi giải cho rành. Tôi biết rõ đều này, là nhiều người bởi làm việc bồn phận mình, thì phải lâm cơn mất của cải, mất sự thong dong và phải mất mạng nữa. Phần tôi đây tôi sẵn lòng mà chết giữa chốn chiến trường mà phò vua vục nước ; ấy bởi lính bề trên dạy, nên không phải là can đảm gì, vì một tên lính mà không sẵn lòng như vậy, ấy là nhát gan mà chớ. Còn ông Đấng bề trên nào dạy ông, mà ông vâng lời như vậy ?

Gioan.

Tôi vâng lời lương tâm tôi, tôi vâng lời Đức Chúa Trời là Chúa tôi.

Thầy đội.

Ông tưởng vậy, mà không phải ! Đó là tại ông liều mình làm những việc cả thể mà không cần thận. Thật lời ông giảng giải thì có danh tiếng nhiều, dân sự nghe theo ông mà sửa mình nhiều

lắm, nó bỏ đàn hoa nguyệt ăn chơi, lại chịu phép rửa và dọn mình rước Đấng Cứu chuộc. Tôi biết lắm, tôi có theo ông từ ngày tôi gặp ông tại sông Giudong. Ấy là lúc ông liều mất sự tự do rất báu mà hại cho môn đệ ông, làm cho chúng nó phải vất vả lưu lạc, không ai diu dắt ủi an ! Dân Giudêu ban đầu nghe tiếng ông, thì hăm hở lắm, mà khi vắng tiếng ông rồi, thì nó trở về lối cũ đàn xưa, nguội lạnh như trước. Thôi, hết trông cậy rồi ! Trước sáng tỏ bao nhiêu, thì rày lại tối tăm bấy nhiêu !

Gioan.

Tôi không phải là sự sáng soi cho thế gian ; tôi đến hầu làm chứng về sự sáng ấy mà thôi. Tôi đã giữ trọn phận sự tôi rồi.

Thầy đội.

Phải, mà chưa đủ đâu. Sao ông liều mình làm cho thất bát việc của ông đi vậy ? Tại ông lâm vào việc vô doan mà vô danh nữa. (*Nói nhỏ hơn*). Ông tưởng Herode là một vua đắm sắc mà đi nghe lời ông sao ? Không, làm cho một người thế ấy trở lại là một việc đừng trông kết quả ! Rồi đây mới làm sao ?

Gioan.

Tôi phải nói, vì chẳng ai dám nói ; tôi phải cao rao lớn tiếng, vì mọi người không phục mà chẳng dám hờ môi. Tội lỗi kẻ lớn thì trọng hơn tội lỗi kẻ thường dân ; tội của kẻ lớn là một gương xấu gớm ghê độc ác. Có lẽ nào tôi nín được !... Song bởi Chúa sai tôi đến mà rao truyền

sự thật cho hết thấy mọi người rằng : Phải ăn năn đền tội ! Vậy khi gặp Herode thì lẽ nào tôi bái phục kính tôn, lẽ nào tôi làm thỉnh đề cho vua ấy ngoại tình loạn luân xấu hổ dơ bẩn ấy. Lạy Chúa, dầu sắt đá cũng sẽ la lên rằng : Hỡi Gioan, hãy nói đi, xấu hổ thay cho kẻ Chúa sai mà sợ chẳng dám hở môi !

Thầy đội.

Mà ai biểu nói làm chi cả !

Gioan.

Nói cho đặng bình vực sự nhờn dơ ! Nói mà nhắc cho kẻ có quyền phép đặng hay, có Đấng phép tắc vô cùng mà dám lỗi luật người ! Xét theo việc trọng này thì tôi có kẻ mạng sống tôi làm chi đâu. Thầy coi, thuở xưa vua David đã phạm tội, thì tiên tri Nathan thấu vào giữa sân châu mà quở trách tội vua cùng phán trước ngày Chúa sẽ báo cừu ! Daniel xưa cũng đã tin trước cho Balthasar biết, người sẽ phải tàn bại và vong mạng tại tội người đã phạm,

Thầy đội.

Hiền nhờn dạy ta phải ở cho cẩn thận khôn khéo !

Gioan.

Ghe phen sự khôn khéo thế gian là sự nhát gan khiếp nhược, và lằm lặc mà thôi. Thầy nói tôi làm cho bại hoại việc của tôi phải không ? Mà nếu tôi làm thỉnh thì tôi lấy quyền gì mà dạy dỗ người ta nữa ? Tưởng Giudêu nó ngã lòng sao ? Không, công chúng được yên tâm rồi, mà lòng

Herode phải bối rối vì đã rõ tội mình. Ngài có đến thăm tôi đây, nên tôi thấy rõ. Người của Chúa dầu phải khốn khó cách nào, thì cũng nói hẳn rằng : Không nên, vì luật Chúa cấm ! Khốn cho tôi nếu tôi làm thình ! Vậy tôi nói cho thầy biết, tôi làm xong việc tôi rồi, mà không cách nào công hiệu bằng cách này.

Thầy đội.

Xong rồi hay sao ?

Gioan.

Có lẽ xong.

Thầy đội.

Tôi còn sợ một nỗi nữa, là phải chi Herode một mình thì có lẽ ngài sẽ tha ông về ; ngặt mục Hêrôđiade thù ông khát cốt nên chẳng hề tha đâu. Vậy tôi cũng có quyền thế trong đồn này, như ông muốn thì tôi sẽ giúp ?

Gioan.

Tôi không muốn gì hết, thầy cứ việc vâng lời bề trên thầy mà thôi.

Thầy đội.

Nếu có thể trốn được, thì ông tính làm sao ?

Gioan.

Tôi không muốn cái điều đâu.

Thầy đội (nói nhỏ)

Thôi thì ông nghe một chút : là bữa nay Herode bày yến diên ăn mừng kỷ niệm ngày sinh nhật người, có mời đủ văn ban võ bá trong trào.

Quan quân tại đồn Machêrô nầy cũng ăn mừng nữa. Ấy là một dịp tiện cho ông đó.

Gioan.

Xin thầy đừng tính tới, tôi không chịu làm cho kẻ canh giữ tôi phải bị liên can đâu.

Thầy đội.

Tôi lo sợ cho mạng sống ông lắm !

Gioan.

Nầy tôi ở trong tay Đức Chúa Trời, người định làm sao tôi vâng như vậy.

Thầy đội (động lòng)

Trình thầy, thật tôi kính phục thầy lắm, xin để cho tôi gìn giữ thầy đến đâu hay đó. Để tôi coi tình sự ra làm sao mà thông tin cho thầy đặng rõ.

Gioan.

Cám ơn thầy đội.

Thầy đội.

Tôi xin kiêu thầy.

Gioan

Xin Chúa gìn giữ thầy ! (Thầy đội ra).

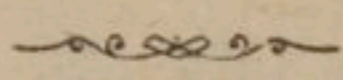

LỚP THỨ HAI.

Một mình Gioan.

Ở đây rất bằng an cũng bằng lúc ở trên rừng, có một tôi với Chúa mà thôi... Còn gì mà phàn nàn nữa ? Daniel xưa cũng phải lao tù khổ nhọc, vì là một hang hoi hám, đầy những sư tử dữ dằn. Song Chúa phù hộ người... Chỗ này cũng ghê ghớm, mà các tiên tri... (*người cúi xuống đất mà lượm mấy ống giấy*) đã làm nên nơi sáng láng như ban thái tử cho tôi. Những lời của Isaia thì tôi nghe như tiếng kèn hưng binh, trời mắng chúc khen sự khởi hoàn của Đấng Cứu chuộc là Chúa Giêsu. (*Người lấy một tấm mà đọc*). Hỡi Giêrusalem hãy chỗi dậy ! và hãy cao rao, vì sự vang hiển Chúa đã tỏ ra cho mây !... Các dân các nước sẽ tìm đến sự sáng ấy và các vua sẽ nên sang trọng vì nhà mây mà ra ! Mây hãy ngửa mặt lên mà xem : các dân sẽ hiệp nhau mà đến cùng mây. Mặt trời mây chẳng còn lặn nữa, vì Chúa sẽ nên sự sáng đời đời cho mây và mây sẽ hết buổi ai bi ! ..(*Người bỏ giấy xuống*) Vậy tôi nhìn người là mặt trời soi cho dân Israel, người là sự sáng thế gian. Tôi sẽ thấy được nước người trị giữa chúng tôi.

LỚP THỨ BA.

Gioan và Herode.

—o—

Herode (vào ngục và lại gần
Gioan nhẹ nhẹ)

Ồ Gioan ?

Gioan.

Vạn tuế đức vua, đức vua hạ mình xuống tới
đây nữa sao ?

Herode

Phải (ngó Gioan một hồi, bộ mệt, nên lại ngồi
trên ghế bên tả). Trăm buồn bức lắm, mà trên
kia thiên hạ chơi bởi ca xướng. Ở đây ít nữa là
được bằng an, vì không phải là chỗ vui chơi.

Gioan.

Dẫu vậy, kẻ đức vua cầm ngục vẫn vui vẻ
như thường.

Herode.

Trăm lấy làm lạ lắm ! Vui gì trong ngục tối
này ? Vui chi với cái xiềng này ?

Gioan.

Tâu đức vua, sự vui bởi tại nên tôi mà thôi.

Herode

Nhà người có thiếu vật chi chăng ?

Gioan.

Tâu đức vua, không thiếu chi cả.

Herode

Chỗ này vừa ở không ?

Gioan.

Có Chúa ở đây thì cũng như ở đền đài vậy.

Herode (*giả điếc*)

Đức Chúa Trời của người giận lắm lắm !...
Người ăn cơm lạt và uống nước lã như vậy đang
không ?

Gioan.

Tâu đức vua, khi tôi còn ở trên rừng có ăn
sung sướng vậy đâu,

Herode

Tưởng có một đều nhà người phải tiếc lắm,
là nhà người đã mất sự thông thả phải chăng ?

Gioan

Tôi có sự thông thả trong linh hồn, là sự
thong thả rất cần kíp, rất trọng vọng cho những
kẻ làm con cái Chúa. — Xin đức vua hãy hồi tâm
tỉnh lại. — Đức vua đã dứt bỏ chưa ?

Herode

Hỡi ôi, chẳng đành !

Gioan (*nói thẳng lời*)

Đức vua hãy gỡ cho xong ! Đuổi người phụ
nữ ấy đi cho rảnh !

Herode (*nổi xung*)

Nín đi !... Đừng nói tới người đó nữa !... Làm
sao mà người biết đang !

Gioan

Tôi hiểu thấu cả !

Herode

Trăm có bấy nhiêu đó mà thôi, đó là sự sống của trăm !

Gioan.

Đó là đang chết của đức vua mà chớ ! (*Nín một chút*).

Herode (*tuồng như bỏ qua không muốn nhớ đến*).

Dân sự không bằng lòng, nó phản nản vì sưu cao thuế nặng.

Gioan.

Đức vua phải mua lòng dân. Dân chúng hiền lành lo lao, đức vua đừng hại dân nghèo. Đức vua phải coi chừng những kẻ thâu thuế, đừng để nó hà lạm quá lẽ mà làm cho dân chúng ngã lòng sanh nguy.

Herode.

Phải.

Gioan.

Tâu đức vua, đức vua cần gì phải có đông binh nhiều tướng cho thêm hao tổn ?

Herode.

Trăm sợ dân dấy nguy.

Gioan.

Vậy đức vua phải minh chánh, phải ở cho dân chuộng thì khỏi lo cái đều.

Herode.

Trẫm biết trẫm đã lầm, song sự đã lỡ rồi, không biết làm sao?

Gioan

Vậy xin nhà vua hãy chọn những vì công ích mà làm bộ hạ vua, chớ dùng những kẻ tham lam hối lộ.

Herode.

Tôi trung thần hiếm có !... Trẫm cần phải có một đạo binh để ngăn ngừa giặc ngoại. Arêta là vua Arập là cha của người vợ trẫm đã phế đi, nay kéo binh đánh trẫm.

Gioan.

Vua Arêta làm việc phải lẽ ! Vậy thì vua hãy làm hoà cho xong, chớ vì một chuyện xấu như vậy mà gây nên giặc giã gớm ghiếc trong xứ này làm chi.

Herode.

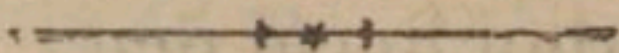
Nếu trẫm làm hoà thì Arêta sẽ bắt trẫm bồi thường quá lẽ thì biết làm sao ?

Gioan (nói lớn).

Làm sao mà quá lẽ !... Đuổi Hêrôdiadê thì xong ! Vua chẳng thấy tại người phụ nữ ấy mà gây nên các sự khốn đốn này sao ? Đuổi nó đi ! Nhon danh Đức Chúa Trời vua không nên...

Herode (đứng dậy).

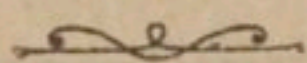
Nhà người nói đi nói lại cái đó hoài ! (Vua đi qua đi lại, cúi mặt xuống đất)

LỚP THỨ BỐN.

Mấy vai trước và quan cai.

Quan cai.

Tâu đức vua, cuộc lễ đã sắp đặt an bài.
những kẻ dự tiệc đã tề tựu đủ mặt, đợi đức vua
ngự chầu mà chúc mừng ngày kỷ niệm này.

Herode.

Đề trầm về. (*Quan cai chào và lui ra*)

LỚP THỨ NĂM

Gioan và Herode.

Herode...

Cả hai ta bày một gương rất lạ ! Nếu dân sự
thấy trầm là vua, còn nhà người là kẻ bị giam cầm,
thì nó sẽ học cho biết... Ai là người có phước ?

Gioan.

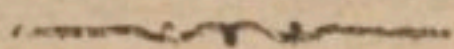
Xin đức vua mở con mắt ra mà coi và chống
trả tình tư dục mình cho mạnh mẽ, đừng chịu
thua mà mang khổn đời đời.

Herode (*lắt đầu*).

Cha chả ! Không thể dặng ! (*đi ra chậm
chậm*).

Gioan (*nói riêng một mình*).

Òi ! tội lỗi rất nặng nề là đường nào !!

LỚP THỨ SÁU

Gioan và hai môn đệ.

—o—

Lêvi.

Chúng tôi mới thấy vua Herode trong ngục đi ra, coi bộ ngài không vui mấy ! Lạy thầy, chúng tôi lấy làm vui mừng vì đang viếng thầy.

Môn đệ thứ bốn (*nói mạnh mẽ*).

Thưa thầy, Herode có tính tha thầy không ?

Gioan.

Chưa, ngài phải lo gỡ phận ngài trước đã ! Mà đừng nói đến việc thầy làm chi. Chuyện thầy phụ cho chúng con đã làm xong chưa ?

Lêvi.

Thưa thầy, xong rồi.

Gioan.

Chúng con phụ mình cho thầy, đã theo thầy và mến thương thầy, vì trí chúng con muốn tìm sự sáng, và lòng chúng con muốn tìm Đức Chúa Trời, mà đây không còn có thầy nữa !

Lêvi (*miệng chặt lưỡi, tay gãi đầu*).

Cha chả ! Trời ôi !

Môn đệ thứ bốn.

Thưa thầy, chưa vậy đâu nà !

Gioan.

Giờ thầy đã lóir rồi, thầy không còn sống bao lâu nữa, thầy diu dắt chúng con tạm vậy thôi. Có thầy hằng sống đời đời kia là Chúa Giêsu. Chúng con đã thấy Chúa Giêsu làm phép lạ cho con gái ông Gairô sống lại, mà chúng con còn nghi ngại nôi gì, mà không chịu lià thầy, mà theo Chúa Giêsu. Chúng con không muốn, mà thầy sẽ ép cho chúng con phải chịu, và thầy sẽ chỉ quyết cho chúng con một đảng phải theo. Thầy đã sai chúng con đến cùng Chúa Giêsu mà chúng con có thấy người chẳng ?

Hai môn đệ.

Thưa thầy, thấy.

Gioan.

Chúng con có chuyện vãn với người chẳng ? Có hỏi người cho rõ ràng chắc chắn như lời thầy dặn chẳng ?

Lêvi.

Dạ, thưa có. Chúng tôi hỏi người rằng : Ông có phải là kẻ hòng đến hay là chúng tôi còn phải đợi trông đấng khác nữa chẳng ?

Gioan.

Mà Người có trả lời làm sao không ?

Lêvi.

Thưa có. Hai anh em tôi bởi vâng lời thầy và muốn tìm sự thật, nên đứng đó, mà lòng trí còn tưởng nhớ thầy, chẳng muốn lià thầy chút nào ! Thiên hạ cũng đứng đó vô số mà lẳng lẳng

làm thinh đợi coi Người trả lời làm sao; vì cả và dân Israel đều trông đợi Đấng Cứu chuộc.

Gioan.

Chớ Chúa trả lời làm sao, thuật lại cho thầy nghe coi ?

Môn đệ thứ bốn.

Trước hết Chúa nhìn chúng tôi cách rất nhơn từ mà chẳng thốt một lời. Còn chúng tôi cũng ngó Người vậy. Người thấu biết trong lòng chúng tôi ; Người cũng biết nhờ thầy đã dạy chúng tôi, thì chúng tôi mới nên người ngay thật ; vậy Người phán cùng chúng tôi có một tiếng nầy rằng ; Bay hãy coi.

Gioan.

Mà chúng con thấy làm sao ?

Lêvi.

Thưa thầy, thấy sự rất lạ ! Có một người mù từ bình sinh mà ông Giêsu làm cho nó thấy đặng !

Môn đệ thứ bốn.

Còn một trai nọ đang thời mà mặt mày nó đã hư hết nửa, thì Người cũng cho lành lại và trở nên tốt tươi.

Lêvi.

Tôi lại thấy một gái kia cha nó bỗng tới mà nó vùng vẫy dữ lắm, nó bị thần dơ dáy ám vào, song Người phán một lời thì nó hết liền. Thật chúng tôi đã thấy rõ ràng những phép lạ tay Người đã làm. Người thật có phép Đức Chúa Trời mà chớ.

Môn đệ thứ bốn.

Coi Chúa trả lời cách khôn ngoan khéo léo là dường nào !

Lêvi.

Khi Người đã chữa mọi giống tật bệnh đoạn và dân sự đang mừng rỡ thì Người trở mặt lại mà phán cùng chúng tôi cách oai linh rằng : Bay hãy về trình lại cho Gioan mọi sự tai nghe mắt thấy. Bay hãy nói rằng : kẻ mù đang thấy, kẻ què đang đi, kẻ phung đang sạch, kẻ điếc đang nghe, kẻ chết đang sống lại, kẻ khó khăn đang nghe giảng tin lành và sau hết « phước thay cho kẻ chẳng gọi ta là người sinh loạn ».

Gioan.

Ồ chúng con ôi ! Ấy là sự khôn ngoan bởi Chúa mà xuống, bây giờ chúng con đã ngã lẽ chưa ?

Hai môn đệ.

Chúng con tin Người tận tình đó.

Lêvi.

Đã rõ ràng rồi, mà chúng con còn chối sao dặng.

Gioan

Phải, Chúa Giêsu thật là Kirixitô ! Những việc Người làm đã chứng minh rõ ràng ! Thật cảm tạ ơn Chúa vì đã cho chúng con dặng biết Người, bây giờ thầy chết bằng an dặng rồi.

Lêvi

Thưa thầy, ông Giêsu không phải phán bấy nhiêu đó mà thôi đâu.

Gioan

Người còn nói gì nữa ?

Lêvi

Lúc chúng tôi lui ra rồi, thì Người còn đứng giữa dân mà nói lớn tiếng làm cho chúng tôi vui mừng khôn xiết, Người phán về thầy.

Gioan

Phán về thầy làm sao ?

Lêvi

Thưa. Người phán phô cả tiếng rằng : Bay lên rừng mà coi đi gì ? Có phải đi coi cây sậy bị gió thổi chẳng ? Vậy bay đi coi cái gì ? Có phải đi coi một người ăn mặc thanh quý loà lẹt chẳng ? Mà bay biết những kẻ ăn mặc thể ấy thì nó ở trong đền đài vua chúa. Vậy bay thấy ai ? Thấy tiên tri phải chẳng ? Tao nói thật cùng chúng bay, người là tiên tri và lại hơn tiên tri nữa. Có lời chép về người rằng : Tao sai thiên thần tao đi trước mày mà dọn đường cho mày đi. Tao phán thật cùng bay : những kẻ sinh dưới thể này chẳng có ai trọng hơn Gioan Baotixita đâu.

Gioan (*khiêm nhượng*)

Lạy Chúa tôi, nếu không có Chúa thì tôi ra làm sao ? Là một chút bụi trần mà thôi.

Môn đệ thứ bốn

Trình thầy, những lời Người phán làm cho lòng chúng tôi cảm mến Người lắm. Mà Người cũng thương thầy lắm nữa !

Lêvi

Chúa cũng làm cho thầy được hiển vinh !

Gioan

Sự vinh hiển thì để cho một mình Chúa mà thôi. Có một Chúa thật đáng yêu mến mà chớ !

Lêvi

Mà chính thầy đã làm cho chúng tôi biết Chúa ! Thầy đã cứu chúng tôi cho khỏi lầm lạc và khỏi tội !

Gioan

Ở chúng con, ta hãy chúc tụng ngợi khen danh Chúa ! Thầy lấy làm vững lòng về phận sự chúng con rồi. Thầy không để chúng con mồ côi đâu. Chúng con một hai phải theo Chúa Giêsu mà thôi.

LỚP THỨ BẢY

Mấy vai trước và thầy đội

—o—

Thầy đội

Trình ông !

Gioan

Vậy thầy có việc chi, lại đây coi !

Thầy đội

Nầy là giờ trọng hệ lắm, tôi sợ quá trí đi !

Gioan.

Làm một tên lính mà còn sợ hay sao ?

Thầy đội.

Tôi sợ lắm, sợ cho ông, sợ cho mạng sống châu báu ông.

Gioan.

Thầy hãy an tâm, sợ sệt làm gì nà !

Thầy đội.

Trình ông, có sự bí mật chi đây. Herode và các quan đại thần đang yến ẩm. Tôi không kể những sự vui chơi ra làm chi cho ông thêm ghét.

Gioan

Chắc vậy đó.

Thầy đội.

Thiên hạ đang ăn uống no say. Phần nhiều hơn thì đã mất trí rồi, nhứt là Herode muốn mượn chén rượu làm khuây nên cũng sai rồi ; bởi đó hát xướng la lối, nói lời thô tục. Đang khi mọi người ra như điên cuồng, thì có hai người đờn bà tỉnh táo bày mưu liệu kế, đó là Hêrôdiadê và con gái mũ là Salômê. Salômê mặc đồ đào ra múa ! Tôi thấy chính tay mẹ nó sửa

soạn cho nó tại nơi cửa phòng tiệc đó. Ông ôi, một chút nữa nó sẽ vào nhảy múa trước mặt vua và triều đình! Tôi thấy con mắt và bộ miệng nó nói nhỏ với con nó và dặn dò mọi nòi, tôi còn in trí. Nó bày mưu cho vua thấy Salômê mà phải lòng. Chi vậy, ông biết chẳng? Ông Gioan ôi, đờn bà này đang cừu hềm ông, nên nó mới tính việc nhảy múa này mà hại ông. Hễ lần nào mẹ Hêrôđiade vui, thì có hoạ chẳng khỏi đâu.

Gioan

Này tôi ở trong tay Chúa! Dầu Hêrôđiade giận dữ và mưu mật thế nào, tôi cũng chẳng nao đâu.

Thầy đội.

Không, không lẽ để vậy mà nhìn, không lẽ môn đệ ông không lo mà cứu ông! (*nói cùng môn đệ*). Các anh có sẵn lòng phụ với tôi không nè?

Môn đệ.

Sẵn lắm chớ!

Thầy đội

Xin ông nghe tôi một phen sau hết! Lúc này tiện cho ta lắm, nội đêm ai cũng lo ăn lễ. Để cho tôi giúp ông vượt ngục, vì không ai thấy hết. Ông chớ đợi cho Hêrôđiade sai tả đao vào đây, vì chẳng nay thì mai, có khi nội đêm nay mà chớ!

Gioan (*nói quyết*)

Xin thầy chớ lo cho tôi chi nữa.

Môn đệ thứ bốn

Thưa thầy, xin thầy rán nghe lời thầy đội.

Lêvi

Đề chúng tôi đi tìm Chúa Giêsu đang bầu
chữa thầy nghe.

Gioan.

Không, thầy không trốn đâu. Chốn này là
nơi thầy ở, đi đâu mà dặng vâng ý Chúa cho
trộn bằng chỗ này !

Thầy đội (*ngã lòng*)

Ồ thôi, đề tôi trở lên thăm chừng thì sự, coi
ra làm sao !

LỚP THỨ TÁM.

Gioan và Môn đệ.

—o—

Gioan.

Chúng con ôi, chúng con phải hiểu cho rõ,
thầy không muốn trốn mà làm liên lụy đến
những kẻ canh giữ thầy đây ; thầy đã cắt nghĩa
cho quan đội rồi, thật người là một tay đại độ
lắm !... Lại nữa tại sao thầy phải vào chốn lao
tù này ? Bởi thầy đã làm trọn việc bổn phận thầy,

bởi thầy đã nhắc cho nhà vua những điều luật trọng Chúa ra, mà vua ấy chẳng kể. Vì có ấy mà thầy yêu mến chốn lao tù này; những xiềng toã này thật quý trọng hơn ngọc vàng châu báu! Họ bắt bớ thầy, ấy là bắt bớ Đức Chúa Trời mà chớ! Nếu Chúa muốn thì Chúa sẽ cứu thầy! Chúng con hiểu không?

Môn đệ.

Dạ, thưa hiểu.

Lêvi.

Mà chúng tôi sợ quá đi thầy à!

Gioan

Sự chết là đi gì? Chính mình kẻ ngoại và những người tử tế còn nói rằng: Kẻ lành mà chết thì đó là như khỉ sự sống thật vậy. Nay chúng tôi là con Chúa mà sợ chết sao?

—o—

LỚP THỨ CHÍN.

Mấy vai trước và quan đội.

—o—

Thầy đội

Ôi, thôi rồi, còn gì mà trông!

Lêvi

Thưa thầy, chuyện chi vậy?

Thầy đội (nói mau)

Salômê đã nhảy múa... mà khốn nạn là thế nào ? Đức vua thấy nó thì ra như điên mà nói rằng : « Hỡi Salômê, con muốn xin trăm đi gì thì xin đi, trăm sẽ ban cho hết ». Song con đó còn sợ ngợ, thì vua lại thêm rằng : « Trăm thế với con, con muốn xin đi gì thì trăm cho hết, dầu nửa phần nước thì trăm cũng cho ». Con đó mừng rỡ hết sức, lật đật chạy ra cửa mà nói rằng : « Để tôi đi hỏi mẹ tôi coi ». Hỡi Gioan ôi, Thầy ôi ! Nó nhè mẹ nó đang ghét thầy mà nó hỏi, nên Hêrôđiade trả thù thầy được rồi.

Lêvi.

Trời ôi !

Môn đệ thứ bốn

Thầy ôi ! Rồi đời rồi, còn gì đâu !

Lêvi.

Xin thầy trốn với chúng con đi !

Hai môn đệ.

Trốn mau mau. thầy ôi !

LỜP THỨ MƯỜI.

Mấy vai trước, quan tướng và lính

—o—

Quan tướng

Ai nấy phải ra hết !

Thầy đội.

Chuyện chi vậy kia ? vua định làm sao ? Công chúa xin thế nào ?

Quan tướng.

Valêriô, nhà quan không biết sao ? Nàng ấy ra hỏi mẹ nó rồi trở vào, miệng cười ngoằn ngoằn như trẻ vừa hai tám, mà xin việc rất ghê ghớm này : « Xin vua phê chỉ chặt đầu lão Gioan-Baotixita, mà đựng trong đĩa đựng đem về cho mẹ tôi ».

Mọi người (*kinh hãi*)

Ôi, có lẽ nào vậy !... (*Gioan ngửa mặt lên trời cầu nguyện và mỉm cười. Ai nấy hoảng hốt*)

Thầy đội.

Còn vua Herode thì sao ?

Quan tướng.

Đức vua đã lên án tử và dạy tôi phải thi hành lập tức.

Thầy đội.

Herode giữ một lời thề rất quái gở như vậy sao? Thề làm vậy có nên giữ đâu.

Quan tướng.

Phải. (nói với môn đệ) Các người hãy lui ra hết.

Hai môn đệ (sắp mình dưới chơn Gioan)

Thầy ôi, hỡi thầy !

Thầy đội (cũng bái một gối)

Thầy ôi, tôi từ giã thầy !

Gioan (giơ hai tay lên)

Giã từ môn đệ ! Thầy chúc lành cho chúng con ! Chúng con hãy theo Chúa Giêsu thì sẽ đặng phước vô cùng !

Một người (kinh hồn)

LỚP THỨ MƯỜI MỘT.

Mấy vai trước, trừ ra môn đệ.

—o—

Quan tướng (*đứng tại cửa*)

Linh, vào đây ! Hai tên linh vào. Một đứa cầm búa, một đứa bưng cái mâm lớn. Quan nói với Lý hình :) Hãy ra tay !

Gioan (*qui gởi gần khúc cây. chỗ người ngồi. Mắt ngó lên trời*).

Lạy Chúa, việc Chúa phú cho con thì con đã làm xong ; còn mạng sống con đây thì con xin dâng lại cho Chúa ! Con phú linh hồn con ở trong tay Chúa ! (*Người cúi đầu xuống. Lý hình đứng một bên người.*)

Quan tướng (*nói với Lý hình*)

Sa búa một lưỡi cho ngọt coi nà ! (*Lý hình giơ búa lên. Quan đội day mặt chỗ khác*).

— HẠ MÀN. —

CHUNG.

Lop the Alor Mot.

Mây tai trước, từ ta môn độ.

— 0 —

Quan tương (đứng tại cửa)

kinh, vào đây! Hai tên lính vào. Một đứa
đang một đứa đang cái môn lớn. Quân nó với
tên anh) (Hãy ra tay)

Giong (gọi gọi anh em)

cho người này, anh nó lớn (vội)

Lạy Chúa, với Chúa phù cho con thì con đã
lên xong; con đang sống con đây thì con xin
đang lại cho Chúa! Con phải làm hồn con ở
trong tay Chúa! (Người này đến trước, lấy hình
đang một bên người)

Quan tương (nói với lý hình)

Sa bùa một lượt cho người coi này! (Lý hình
đưa bùa lên. Quân đội đây một chỗ khác)

— HẠ MÀN —

CHUNG

1831
JAN 11
1831

